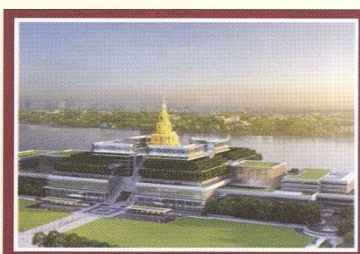

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

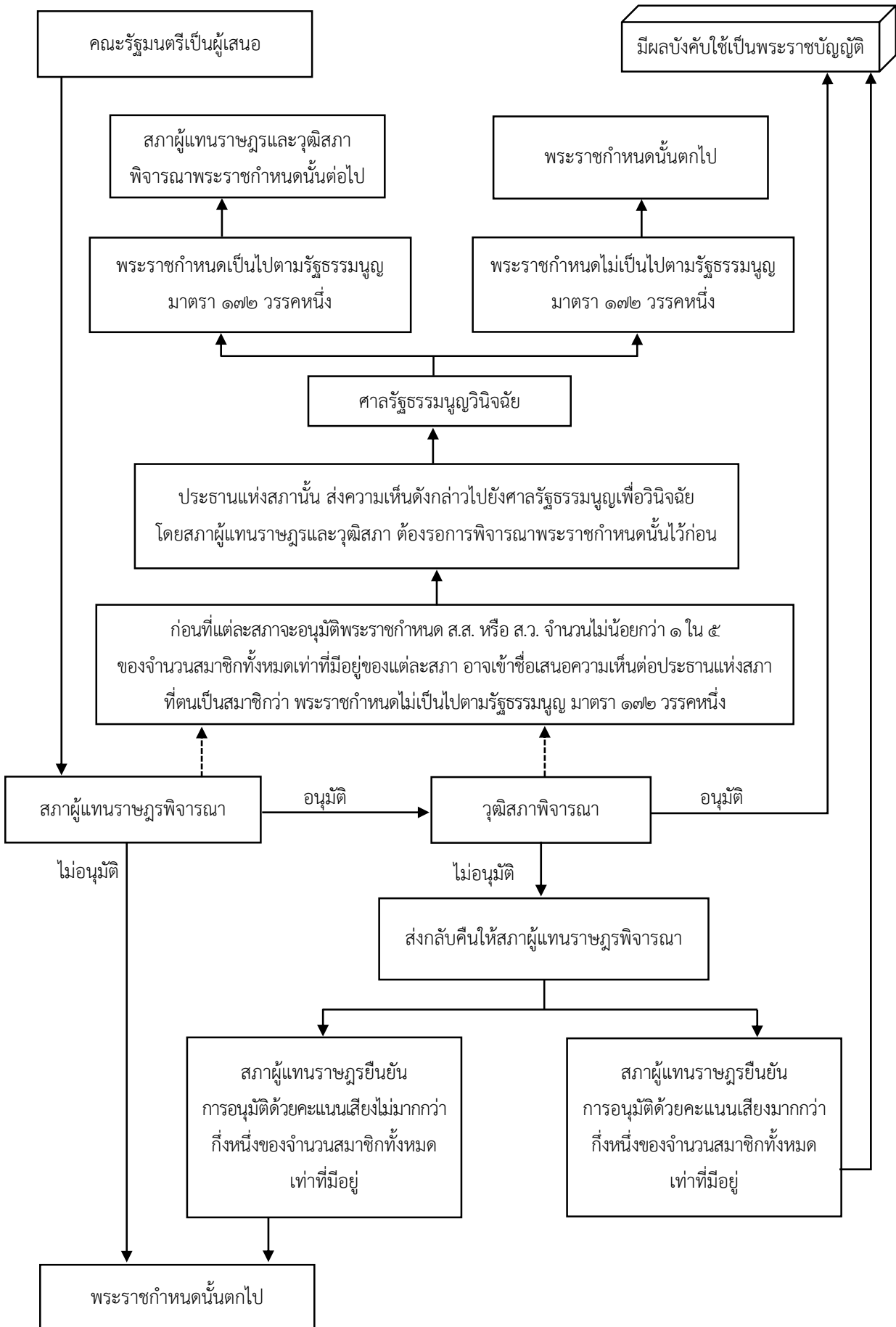
พระราชกำหนด
ภาษีส่วนเพิ่ม
พ.ศ. ๒๕๖๗
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติอนุมัติแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของวุฒิสภา

อ.พ. ๔/๒๕๖๘

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
www.senate.go.th

กระบวนการพิจารณาพระราชกำหนด
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดฉบับนี้ได้ศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และนำเสนอ ข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต่อการพิจารณาพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติอนุมัติแล้ว

ทั้งนี้ เพื่อใช้ในราชการรงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มกราคม ๒๕๖๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นางปณิศา สาทันไตรภพ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ชาทบุษย์จารุ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุธีรา จินายน	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นายณัฐพล นันทมานพ ประชุมญาติ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวอริยพร โพธิ์ใส	นิติกรชำนาญการ
นางสาวบุษกร วิทยานุกรณ์	นิติกรชำนาญการ
นายทศวิญหุ์ เกียรติทัตต์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวบุษบา เสือแป้น	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางภสพร อัครนาวิน	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๒๙, ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๙๐
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สารระสำคัญ บทวิเคราะห์

พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติอนุมัติแล้ว)

๑. สารระสำคัญของพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ ..... ๑
๒. บทวิเคราะห์พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ ..... ๒๓

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติอนุมัติแล้ว)

๑. ความจำเป็นในการตราพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ ..... - ๑ -
๒. Global Minimum Tax ความท้าทายที่ไทยจะต้องเผชิญ ..... - ๘ -

ภาคผนวก

- : สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๑๖ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๘
เรื่อง พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา ..... (๑)
- : พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติอนุมัติแล้ว) ..... (๓)

ส่วนที่ ๑

สาระสำคัญ บทวิเคราะห์
พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม

พ.ศ. ๒๕๖๗

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติอนุมัติแล้ว)

๑. สาระสำคัญ
ของพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗

สาระสำคัญ

ของพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่ได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นกฎหมายแล้ว นายกรัฐมนตรีจึงได้เสนอพระราชกำหนดดังกล่าวเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย^๑ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ แล้ว

พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยภาษีส่วนเพิ่ม

เหตุผล

มาตรการป้องกันการกัดกร่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ (Global Anti-Base Erosion Rules) เป็นแนวทางสากลที่เห็นชอบร่วมกันระหว่างภาคีสมาชิกของกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกัดกร่อนฐานภาษีและการโอนกำไร (Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting)

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๒ บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๑๗๒ ในกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับ ดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้

การตราพระราชกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าเป็นกรณีฉุกเฉิน ที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้

ในการประชุมรัฐสภาคราวต่อไป ให้คณะรัฐมนตรีเสนอพระราชกำหนดนั้นต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาโดยไม่ชักช้า ถ้าอยู่นอกสมัยประชุมและการออกการเปิดสมัยประชุมสามัญจะเป็นการชักช้า คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการให้มีการเรียกประชุมรัฐสภาสามัญวิสามัญเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนดโดยเร็ว ถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่อนุมัติหรือสภาผู้แทนราษฎรอนุมัติแต่วุฒิสภาไม่อนุมัติและสภาผู้แทนราษฎรยืนยันการอนุมัติด้วยคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรให้พระราชกำหนดนั้นตกไป แต่ทั้งนี้ไม่กระทบต่อกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้พระราชกำหนดนั้น

หากพระราชกำหนดตามวรรคหนึ่งมีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด และพระราชกำหนดนั้นต้องตกไปตามวรรคสาม ให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีอยู่ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกมีผลใช้บังคับต่อไปนับแต่วันที่การไม่อนุมัติพระราชกำหนดนั้นมีผล

ถ้าสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาอนุมัติพระราชกำหนดนั้น หรือถ้าวุฒิสภาไม่อนุมัติและสภาผู้แทนราษฎรยืนยันการอนุมัติด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ให้พระราชกำหนดนั้นมีผลใช้บังคับเป็นพระราชบัญญัติต่อไป

การอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนด ให้นายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีไม่อนุมัติให้มีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การพิจารณาพระราชกำหนดของสภาผู้แทนราษฎรและของวุฒิสภา และการยืนยันการอนุมัติพระราชกำหนด จะต้องกระทำในโอกาสแรกที่มีการประชุมสภานั้น ๆ”

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับรองว่าอัตราภาษีที่แท้จริงของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่จากการประกอบกิจการในแต่ละประเทศนั้นต้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า หากน้อยกว่าจำนวนดังกล่าวในประเทศใดประเทศอื่นที่ปรับใช้มาตรการดังกล่าวมีสิทธิจัดเก็บภาษีส่วนที่ยังขาดอยู่ หรือที่เรียกว่า “ภาษีส่วนเพิ่ม” (Top-up Tax) แทนได้ ซึ่งปัจจุบันหลายประเทศมีการตรากฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจากกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่แล้ว ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยในการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและเป็นการรักษาสิทธิในการจัดเก็บภาษีของประเทศไทยจากภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ ซึ่งจะต้องเริ่มคำนวณภาษีส่วนเพิ่มตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๖๘ จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

**พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ มีเนื้อหารวมจำนวน ๘๙ มาตรา
สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้**

๑. วันใช้บังคับ

พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป (มาตรา ๒)

๒. ผู้รักษาการตามพระราชกำหนด

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมิน กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๓)

๓. หมวด ๑ บททั่วไป

๓.๑ กำหนดบทนิยาม คำว่า “ภาษีส่วนเพิ่ม” “ประเทศ” “ประเทศไทย” “นิติบุคคล” “กลุ่มนิติบุคคล” “นิติบุคคลหลัก” “นิติบุคคลในเครือ” “นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด” “กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ” “สถานประกอบการถาวร” “ต้นแบบมาตรฐานสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อน” “กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ” “มาตรการป้องกันการกีดกันการอุดหนุนภาษีระหว่างประเทศ” “ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล” “แบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันการอุดหนุนภาษีระหว่างประเทศ” “อัตราภาษีขั้นต่ำ” “เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” “เจ้าพนักงานประเมิน” “อธิบดี” และ “รัฐมนตรี” (มาตรา ๔)

๓.๒ กำหนดให้กรมสรรพากรมีหน้าที่และอำนาจจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๕)

๓.๓ กำหนดให้ภาษีส่วนเพิ่มไม่เป็นภาษีเงินได้ และอยู่ในประเภทภาษีอากรประเมิน และให้เจ้าพนักงานประเมินเป็นผู้ประเมินเกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่มนี้ ทั้งนี้ หากจะลดหรือยกเว้นภาษีส่วนเพิ่มนี้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๘)

๓.๔ ถ้ามีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาการยื่นรายงานหรือรายการกำหนดเวลาการอุทธรณ์ หรือกำหนดเวลาการเสียภาษีส่วนเพิ่มได้ เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายพิจารณาเห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายหรือให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตาม

ความจำเป็นแก่กรณีก็ได้ ส่วนกำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นเป็นการสมควรจะให้ขยายหรือให้เลื่อนกำหนดเวลานั้นออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้ (มาตรา ๙)

๓.๕ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีกรณีการเสียภาษีส่วนเพิ่ม ให้อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพากร เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใดเพื่อทำการตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่น ที่เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่มที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร โดยการกระทำได้กล่าว ต้องทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบกิจการนั้น (มาตรา ๑๐)

๓.๖ กำหนดให้อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายมีอำนาจ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่มมีและใช้เลขประจำตัวในการปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายอาจกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่ม มีและใช้เลขประจำตัวในการปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรแทนการกำหนดขึ้นใหม่ก็ได้ (มาตรา ๑๑)

๓.๗ กำหนดให้อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายมีอำนาจ สั่งให้นิติบุคคลจัดทำบัญชี หลักฐาน หรือรายงานใด ๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่ อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกี่ยวกับการคำนวณและการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่ม ตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจสั่งให้นิติบุคคลดังกล่าวยื่นบัญชี หลักฐาน หรือรายงานนั้น หรือให้แจ้ง ข้อความใดภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายกำหนด ทั้งนี้ การมีคำสั่งดังกล่าวจะให้ปฏิบัติก่อนรอบระยะเวลาบัญชีที่นิติบุคคลนั้นอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม ตามพระราชกำหนดนี้ก็ได้

การจัดทำบัญชีอาจกำหนดให้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองโดยผู้สอบบัญชี ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพบัญชีหรือบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายก็ได้ สำหรับบุคคลซึ่งจะขอใบอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และเมื่อบุคคลใด ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว ถ้าฝ่าฝืนระเบียบที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย กำหนด อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายอาจพิจารณาสั่งถอนใบอนุญาตเสียก็ได้ (มาตรา ๑๒)

๓.๘ บัญชี หลักฐาน และเอกสารประกอบการลงบัญชีซึ่งเกี่ยวกับการคำนวณและการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ให้ระบุเป็นเงินตราสกุลที่ใช้ในการดำเนินงานของนิติบุคคลแม่ ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ เว้นแต่ได้ระบุเป็นเงินตราไทยแล้ว โดยการชำระภาษีส่วนเพิ่มดังกล่าว ให้เสียเป็นเงินตราไทย ไม่ว่าจะใช้เงินตราสกุลใดในการลงบัญชี (มาตรา ๑๓)

๓.๙ ถ้าจำเป็นต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (มาตรา ๑๔)

๓.๑๐ บัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับการคำนวณและการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ เจ้าพนักงานประเมินจะสั่งให้บุคคลใดที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการทำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานนั้น จัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จภายในเวลาที่สมควรก็ได้ (มาตรา ๑๕)

๓.๑๑ คำสั่งหรือหนังสือที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายมีถึงบุคคลใดตามพระราชกำหนดนี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของบุคคลนั้น ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ใช้วิธีปิดคำสั่งหรือหนังสืออื่นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ที่อยู่ หรือสำนักงานของบุคคลนั้น หรือบ้านที่บุคคลนั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรครั้งสุดท้าย หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้น หรือโฆษณาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

บรรดาคำสั่งหรือหนังสืออื่นใดที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายส่งไปยังบุคคลใดตามพระราชกำหนดนี้อาจกระทำด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และเมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันได้รับแล้ว

(มาตรา ๑๖)

๓.๑๒ บรรดาข้อมูล แบบ รายงาน เอกสารหลักฐาน หรือหนังสืออื่นใด ที่ต้องมี จัดทำ หรือใช้ ตามที่บัญญัติในพระราชกำหนดนี้ และบรรดาเอกสารหลักฐานหรือหนังสือที่ผู้เสียภาษี หรือบุคคลใดต้องใช้ในการติดต่อกับกรมสรรพากร จะกระทำด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ เว้นแต่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายจะสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ การกระทำด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์และกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา ๑๗)

๓.๑๓ ในกรณีทั้งปวงซึ่งนิติบุคคลเป็นผู้มีหน้าที่ ให้กรรมการหรือผู้จัดการซึ่งมีอำนาจดำเนินการในนามของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้รับผิดชอบ และในกรณีที่กลุ่มบุคคลซึ่งมีนิติสัมพันธ์กันเป็นผู้มีหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งมีอำนาจดำเนินการในนามของกลุ่มบุคคลนั้นเป็นผู้รับผิดชอบ (มาตรา ๑๘)

๓.๑๔ เจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการตามพระราชกำหนดนี้ได้รับรู้เรื่องกิจการของผู้เสียหายหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใดหรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย (มาตรา ๑๙)

๓.๑๕ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวมีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลตามพระราชกำหนดนี้กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญาหรือภาคีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล (มาตรา ๒๐)

๓.๑๖ ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยหรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวมอบหมายมีอำนาจเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับตามพระราชกำหนดนี้หรือข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญาหรือภาคีให้แก่เจ้าพนักงานประเมินตามพระราชกำหนดนี้ ตามประมวลรัษฎากร กฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมหรือกฎหมายภาษีอากรอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๒๑)

๓.๑๗ อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย มีอำนาจเปิดเผยชื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่ม จำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่ได้เสียไว้ และวันที่ที่ได้เสียภาษีส่วนเพิ่มนั้น แก่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด (มาตรา ๒๒)

๓.๑๘ กรณีที่มีปัญหาในการตีความบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้ให้ตีความโดยคำนึงถึงเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ (มาตรา ๒๓)

๔. หมวด ๒ การเก็บภาษีส่วนเพิ่ม

๔.๑ กำหนดบทนิยามที่ใช้ในหมวด ๒ การเก็บภาษีส่วนเพิ่ม คำว่า “นิติบุคคลแม่ลำดับกลาง” “นิติบุคคลแม่ที่บุคคลอื่นมีความเป็นเจ้าของบางส่วน” “นิติบุคคลเพื่อการลงทุน” “ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของ” “ส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุม” “ระบบภาษีที่จัดเก็บเมื่อจ่ายผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น” “มาตรฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับ” “มาตรฐานการบัญชีที่ได้รับอนุญาต” “หน่วยงานผู้มีอำนาจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี” “งบการเงินรวม” “ความคลาดเคลื่อนของการนำเสนอข้อมูลที่มีนัยสำคัญ” “ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย” “กฎการรวมเงินได้ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์” “ภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์” และ “กฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์” (มาตรา ๒๔)

๔.๒ กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาประเทศที่เป็นที่ตั้งของนิติบุคคลหรือสถานประกอบการถาวร ดังนี้

(๑) กรณีนิติบุคคลที่ไม่ใช่สถานประกอบการให้พิจารณาว่า หากนิติบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีตามกฎหมายของประเทศใด โดยการพิจารณาผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีนั้นเป็นการพิจารณาจากสถานจัดการ สถานที่จัดตั้ง หรือหลักเกณฑ์อื่นที่ลักษณะคล้ายคลึงกัน ให้ถือว่านิติบุคคลนั้นตั้งอยู่ในประเทศนั้น แต่หากนิติบุคคลดังกล่าวไม่ได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีตามกฎหมายของประเทศใดเลย ให้ถือว่านิติบุคคลนั้นตั้งอยู่ในประเทศที่นิติบุคคลนั้นถูกก่อตั้งขึ้น

(๒) กรณีสถานประกอบการถาวร ให้พิจารณาว่า หากเป็นสถานประกอบการถาวร ที่เป็นสถานประกอบธุรกิจหรือที่ถือว่าเป็นสถานประกอบธุรกิจซึ่งตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งและมีลักษณะ เป็นสถานประกอบการถาวรตามความตกลงหรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการ เลี่ยงรัฐฎากรที่มีผลใช้บังคับและปรับใช้ได้แก่กรณี ซึ่งตามความตกลงหรืออนุสัญญาดังกล่าว ได้กำหนดให้ประเทศนั้นมีสิทธิจัดเก็บภาษีจากกำไรที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น ตามหลักเกณฑ์ที่คล้ายคลึงกับที่กำหนดไว้ในข้อบทที่ ๗ ของต้นแบบมาตรฐานสัญญาว่าด้วยการเว้น การเก็บภาษีซ้อน ให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรดังกล่าวตั้งอยู่ในประเทศที่พิจารณาว่าสถานประกอบธุรกิจนั้น เป็นสถานประกอบการถาวรและอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีในประเทศดังกล่าวตามความตกลงหรืออนุสัญญา เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัฐฎากรที่มีผลใช้บังคับและปรับใช้ได้แก่กรณี

หากเป็นสถานประกอบการถาวรที่เป็นสถานประกอบธุรกิจหรือที่ถือว่าเป็น สถานประกอบธุรกิจซึ่งประเทศหนึ่งได้จัดเก็บภาษีตามกฎหมายจากกำไรที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบ ธุรกิจในเวลานั้น โดยคำนวณจากยอดสุทธิในลักษณะเดียวกันกับที่ได้จัดเก็บภาษีจากผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษี ในประเทศของตน ในกรณีไม่มีความตกลงหรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการ เลี่ยงรัฐฎากรที่สามารถปรับใช้ได้ ให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรดังกล่าวตั้งอยู่ในประเทศ ที่สถานประกอบการถาวรนั้นอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีจากยอดสุทธิเนื่องด้วยเหตุของการประกอบกิจการ ในประเทศนั้น

หากเป็นสถานประกอบการถาวรที่เป็นสถานประกอบธุรกิจหรือที่ถือว่าเป็น สถานประกอบธุรกิจที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่ง ซึ่งพึงถือได้ว่าเป็นสถานประกอบการถาวรตามต้นแบบ มาตรฐานสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและประเทศดังกล่าวพึงมีสิทธิในการจัดเก็บภาษีจากกำไร ที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นตามข้อบทที่ ๗ ของต้นแบบมาตรฐานดังกล่าว ในกรณีที่ ประเทศนั้นไม่มีระบบภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรดังกล่าวตั้งอยู่ในประเทศ ที่สถานประกอบการถาวรนั้นมีที่ตั้งอยู่

หากเป็นสถานประกอบการถาวรที่เป็นสถานประกอบธุรกิจหรือที่ถือว่าเป็น สถานประกอบธุรกิจที่ไม่เข้าลักษณะตามที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งกิจการของสถานประกอบธุรกิจหรือที่ถือว่าเป็น สถานประกอบธุรกิจนั้นได้ดำเนินการอยู่นอกประเทศที่นิติบุคคลผู้ประกอบธุรกิจนั้นตั้งอยู่ และประเทศ ที่นิติบุคคลผู้ประกอบธุรกิจตั้งอยู่นั้นได้ยกเว้นภาษีสำหรับกำไรที่พึงถือว่าเป็นของกิจการที่ได้ดำเนินการ อยู่นอกประเทศเช่นนั้น ให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรดังกล่าวตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งแยกเป็นเอกเทศ จากประเทศอื่นที่นิติบุคคลในเครืออื่นตั้งอยู่

(มาตรา ๒๕)

๔.๓ ส่วนที่ ๑ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

๔.๓.๑ กำหนดให้นิติบุคคลในเครื่องที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยและเป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่รายได้รวมทั้งหมดตามงบการเงินรวมของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนเงินตราไทยเทียบเท่า ๗๕๐,๐๐๐,๐๐๐ ยูโร ในอย่างน้อย ๒ รอบระยะเวลาบัญชี ในช่วง ๔ รอบระยะเวลาบัญชีก่อนหน้ารอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันที่พิจารณาหน้าว่าการเสียภาษีส่วนเพิ่ม ให้อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๒๖)

๔.๓.๒ นิติบุคคลในเครื่องตามข้อ ๔.๓.๑ ไม่รวมถึงนิติบุคคลดังต่อไปนี้เฉพาะที่มีลักษณะตามที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แก่ (๑) หน่วยงานของรัฐ (๒) องค์การระหว่างประเทศ (๓) องค์การไม่แสวงหากำไร (๔) กองทุนบำนาญ (๕) กองทุนเพื่อการลงทุนที่เป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด (๖) เครื่องมือเพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด หรือ (๗) นิติบุคคลอื่นตามที่ได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๒๗)

๔.๔ ส่วนที่ ๒ การคำนวณภาษีส่วนเพิ่ม

๔.๔.๑ กำหนดให้นิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหนึ่งตาม มาตรา ๒๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๓.๑ มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่ม โดยคำนวณจากภาษีส่วนเพิ่ม สำหรับกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นที่เกิดขึ้นในประเทศที่จัดเก็บภาษีต่ำเป็นรายรอบระยะเวลาบัญชี

ทั้งนี้ รอบระยะเวลาบัญชี หมายถึง

(๑) รอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลในเครื่องรายนั้นที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติใช้ในการจัดทำงบการเงินรวม หรือ

(๒) ปีปฏิทิน สำหรับกรณีนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดพึงจัดทำงบการเงินรวมตาม (๔) ของบทนิยามคำว่า “งบการเงินรวม” ตามมาตรา ๒๔

(มาตรา ๒๘)

๔.๔.๒ การพิจารณาว่าประเทศใดเป็นประเทศที่จัดเก็บภาษีต่ำตามมาตรา ๒๘ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๑ ให้พิจารณาเป็นรายรอบระยะเวลาบัญชีสำหรับแต่ละกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น

ประเทศที่จัดเก็บภาษีต่ำดังกล่าวให้หมายความว่าเป็นประเทศที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหนึ่ง ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) มีเงินได้รวมสุทธิที่คำนวณได้ตามมาตรา ๓๐ ดังที่จะกล่าวต่อไปในข้อ ๔.๔.๓ ในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง และ

(๒) มีอัตราภาษีที่แท้จริงที่คำนวณได้ตามมาตรา ๓๒ ดังที่จะกล่าวต่อไปในข้อ ๔.๔.๕ ในรอบระยะเวลาบัญชีน้นน้อยกว่าอัตราภาษีขั้นต่ำ

นิติบุคคลในเครื่องทั้งหมดที่ตั้งอยู่ในประเทศที่จัดเก็บภาษีต่ำดังกล่าวของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น ให้ถือเป็นนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีน้น

(มาตรา ๒๙)

๔.๔.๓ เงินได้รวมสุทธิของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ให้เป็นจำนวนบวกที่คำนวณได้จากผลรวมของผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ดังที่จะกล่าวต่อไปในข้อ ๔.๔.๔ ของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวแต่ละรายที่มีผลกำไรเช่นนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หักด้วยผลรวมของผลขาดทุนตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวแต่ละรายที่มีผลขาดทุนเช่นนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น (มาตรา ๓๐)

๔.๔.๔ ผลกำไรหรือผลขาดทุนของนิติบุคคลในเครื่องรายหนึ่ง สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ให้มีจำนวนเท่ากับกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามงบการเงินของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าว สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ที่ได้ปรับปรุงตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ (มาตรา ๓๑)

๔.๔.๕ อัตราภาษีที่แท้จริงของแต่ละกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่ง สำหรับแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณจากผลรวมของภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงตามมาตรา ๓๓ ดังที่จะกล่าวต่อไปในข้อ ๔.๔.๖ ของนิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว หาดด้วยเงินได้รวมสุทธิที่คำนวณได้ตามมาตรา ๓๐ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๓ ของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว โดยไม่ให้นำภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงและผลกำไรหรือขาดทุนตามมาตรา ๓๑ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๔ ของนิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายที่มีลักษณะเป็นนิติบุคคลเพื่อการลงทุนมารวมในการคำนวณ (มาตรา ๓๒)

๔.๔.๖ ภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงของนิติบุคคลในเครื่องแต่ละราย สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ให้เป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของนิติบุคคลในเครื่องแต่ละราย สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้นที่ได้ปรับปรุงตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ (มาตรา ๓๓)

๔.๔.๗ ภาษีส่วนเพิ่มสำหรับแต่ละกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่เกิดขึ้นในประเทศที่จัดเก็บภาษีต่างประเทศหนึ่ง คำนวณได้โดยนำเงินได้รวมสุทธิตามมาตรา ๓๐ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๓ ของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นในประเทศดังกล่าว มาคำนวณตามอัตราภาษีส่วนเพิ่มของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นในประเทศดังกล่าว ทั้งนี้ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติอาจเลือกหักส่วนที่ยอมให้หักออกจากเงินได้รวมสุทธิตามที่กำหนดในมาตรา ๓๕ ดังที่จะกล่าวต่อไปในข้อ ๔.๔.๘ ออกจากเงินได้รวมสุทธิดังกล่าวก็ได้ (มาตรา ๓๔)

๔.๔.๘ ส่วนที่ยอมให้หักออกจากเงินได้รวมสุทธิสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งของแต่ละกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งประเทศใด ให้เป็นจำนวนเท่ากับผลรวมของจำนวนดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละ ๕ ของผลรวมค่าตอบแทนลูกจ้างของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีค่าทั้งหมด ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว และ

(๒) ร้อยละ ๕ ของผลรวมมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนของนิติบุคคลในเครือที่เสียภาษีต่ำทั้งหมด ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว

(มาตรา ๓๕)

๔.๔.๙ กรณีที่นิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติถูกกำหนดให้หรือได้รับอนุญาตให้ปรับปรุงรายการที่ใช้ในการคำนวณอัตราภาษีที่แท้จริงตามมาตรา ๓๒ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๕ และภาษีส่วนเพิ่มตามมาตรา ๓๔ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๗ ที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่งสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งหรือหลายรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาแล้วตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปรับปรุงอัตราภาษีที่แท้จริงที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันระหว่างประเทศ ถ้ามีจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศนั้นเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่เคยได้คำนวณไว้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาแล้วนั้น ให้ถือว่าจำนวนของภาษีส่วนเพิ่มที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่ม และให้นิติบุคคลในเครือแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติตามมาตรา ๒๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๓.๑ มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่ม โดยคำนวณจากจำนวนของภาษีส่วนเพิ่มที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่ว่าประเทศนั้นจะเป็นประเทศที่จัดเก็บภาษีต่ำสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันหรือไม่ก็ตาม **(มาตรา ๓๖)**

๔.๔.๑๐ แม้ว่ากลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งไม่มีเงินได้รวมสุทธิตามมาตรา ๓๐ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๓ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งก็ตาม หากปรากฏว่าผลรวมของภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงตามมาตรา ๓๓ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๖ ของนิติบุคคลในเครือแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งนั้นมีจำนวนน้อยกว่าศูนย์ และเป็นจำนวนน้อยกว่าจำนวนที่คาดว่าจะจะเป็นภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุง ให้ถือว่าผลต่างของจำนวนที่คาดว่าจะจะเป็นภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงนั้นหักด้วยผลรวมของภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงตามมาตรา ๓๓ เป็นภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศดังกล่าวของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว และให้นิติบุคคลในเครือแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติมีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่ม โดยคำนวณจากจำนวนภาษีส่วนเพิ่มดังกล่าว **(มาตรา ๓๗)**

๔.๔.๑๑ หากกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติใดได้เสียภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ในประเทศที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นตั้งอยู่แล้ว ให้นำจำนวนภาษีส่วนเพิ่มดังกล่าวมาหักออกจากภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศนั้น ๆ ตามที่คำนวณได้ในมาตรา ๓๔ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๗ มาตรา ๓๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๙ และมาตรา ๓๗ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๑๐ **(มาตรา ๓๘)**

๔.๔.๑๒ กำหนดให้มีการปันส่วนภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในแต่ละประเทศแก่แต่ละนิติบุคคลในเครื่องที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามส่วนที่ ๓ ภาษีส่วนเพิ่มต่างประเทศ ส่วนที่ ๔ กิจการร่วมค้า ส่วนที่ ๕ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่ และส่วนที่ ๖ ภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศไทย (มาตรา ๓๙)

๔.๔.๑๓ ให้ถือว่านิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับการปันส่วนภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศที่นิติบุคคลนั้นตั้งอยู่ตามมาตรา ๓๙ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๑๒ จากภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นตามมาตรา ๓๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๙ หรือมาตรา ๓๗ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๑๐ นั้น เป็นนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำ (มาตรา ๔๐)

๔.๔.๑๔ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาภาษีส่วนเพิ่มตามส่วนนี้ อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเฉพาะสำหรับนิติบุคคลที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้ (๑) นิติบุคคลในเครื่องที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดเป็นเจ้าของส่วนน้อย (๒) นิติบุคคลผู้ไว้ที่ตั้งทางภาษี (๓) นิติบุคคลเพื่อการลงทุน (มาตรา ๔๑)

๔.๕ ส่วนที่ ๓ ภาษีส่วนเพิ่มต่างประเทศ

๔.๕.๑ กำหนดให้นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติตามมาตรา ๒๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๓.๑ แต่ละรายที่มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำ ไม่ว่าจะส่วนได้เสียนั้นจะมีอยู่ตลอดระยะเวลาบัญชีหรือไม่และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ เสียภาษีส่วนเพิ่มสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง เป็นจำนวนเท่ากับผลลัพธ์ของส่วนของภาษีส่วนเพิ่มที่พึงเป็นภาระของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำแต่ละราย ที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศตามมาตรา ๓๙ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๑๒ ที่นิติบุคคลในเครื่องนั้นมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของ คุณด้วยสัดส่วนของผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๔.๔ ของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำรายนั้นที่พึงเป็นของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ต่อผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ทั้งหมดของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำรายนั้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว (มาตรา ๔๒)

๔.๕.๒ หากนิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายที่ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามมาตรา ๔๒ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๕.๑ มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำรายหนึ่ง โดยอ้อมผ่านนิติบุคคลในเครื่องอื่น ซึ่งมีลักษณะเป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดหรือเป็นนิติบุคคลแม่ลำดับกลางตาม (๒) หรือ (๓) ของมาตรา ๔๒ ให้นิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายนั้นหักภาษีส่วนเพิ่มที่นิติบุคคลในเครื่องอื่นนั้นอยู่ในบังคับต้องเสียภายใต้กฎการรวมเงินได้ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ออกจากภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องเสียตามมาตรา ๔๒ นั้นได้ตามส่วนของผลลัพธ์ของส่วนของภาษีส่วนเพิ่มที่นิติบุคคลในเครื่องอื่นนั้นอยู่ในบังคับต้องเสีย (มาตรา ๔๓)

๔.๕.๓ กำหนดให้นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติตามมาตรา ๒๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๓.๑ แต่ละรายที่ไม่มีลักษณะเป็นนิติบุคคลเพื่อการลงทุน เสียภาษีส่วนเพิ่มสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งจากภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วน (มาตรา ๔๔)

๔.๕.๔ กรณีที่มีนิติบุคคลในเครื่องที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยหลายรายซึ่งเป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามมาตรา ๔๔ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๕.๓ ให้ปันส่วนภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วนมานั้นแก่นิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายตามสัดส่วนของผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๕.๔ ของนิติบุคคลในเครื่องรายนั้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว ต่อผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวทั้งหมดสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น เว้นแต่ในรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวไม่มีนิติบุคคลในเครื่องรายใดมีผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ให้ปันส่วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔๕)

๔.๖ ส่วนที่ ๔ กิจการร่วมค้า

๔.๖.๑ กำหนดบทนิยามที่ใช้ในส่วนที่ ๔ กิจการร่วมค้า คำว่า “กิจการร่วมค้า” “กิจการร่วมค้าลูก” และ “กลุ่มกิจการร่วมค้า” (มาตรา ๔๖)

๔.๖.๒ กำหนดให้นำส่วนที่ ๒ การคำนวณภาษีส่วนเพิ่ม มาใช้บังคับแก่การคำนวณภาษีส่วนเพิ่มของกิจการร่วมค้าและกลุ่มกิจการร่วมค้าด้วยโดยอนุโลม และเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีส่วนเพิ่มของกลุ่มกิจการร่วมค้า ให้ถือว่ากิจการร่วมค้าและกิจการร่วมค้าลูกของกิจการร่วมค้าดังกล่าวเป็นนิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหนึ่ง และให้ถือว่ากิจการร่วมค้านั้นเป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติดังกล่าว (มาตรา ๔๗)

๔.๖.๓ กำหนดให้นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติตามมาตรา ๒๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๓.๑ แต่ละรายที่มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศที่มีภาษีส่วนเพิ่มเกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง เสียภาษีส่วนเพิ่มสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้นเป็นจำนวนเท่ากับผลลัพธ์ของส่วนของภาษีส่วนเพิ่มที่พึงเป็นภาระของกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกแต่ละรายที่นิติบุคคลในเครื่องนั้นมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของไม่ว่าส่วนได้เสียนั้นจะมีอยู่ตลอดรอบระยะเวลาบัญชีหรือไม่ คุณด้วยสัดส่วนของผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๕.๔ ของกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกที่พึงเป็นของนิติบุคคลในเครื่องนั้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว ต่อผลกำไรเช่นว่านั้นทั้งหมดของกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสอง และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๔๘)

๔.๖.๔ จำนวนภาษีส่วนเพิ่มทั้งหมดของกิจการร่วมค้าหรือของกลุ่มกิจการร่วมค้า ภายหลังจากด้วยจำนวนภาษีส่วนเพิ่มของกิจการร่วมค้าหรือของกลุ่มกิจการร่วมค้าดังกล่าวที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มภายใต้กฎการรวมเงินได้ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ให้ถือเป็นส่วนเพิ่มของจำนวนภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือทั้งหมดในทุกประเทศของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นตามมาตรา ๔๔ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๕.๓ (มาตรา ๔๙)

๔.๗ ส่วนที่ ๕ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่

๔.๗.๑ กำหนดบทนิยามที่ใช้ในส่วนที่ ๕ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่ คำว่า “กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่” “ข้อตกลงโครงสร้างองค์กรแบบรวมความเป็นเจ้าของเข้าด้วยกัน” “ข้อตกลงดำเนินธุรกิจร่วมกัน” (มาตรา ๕๐)

๔.๗.๒ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้ ให้ถือว่า นิติบุคคลและนิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่เป็นกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกัน และให้ถือว่านิติบุคคลแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลเหล่านั้น เป็นนิติบุคคลในเครือเดียวกัน หากกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่นั้นได้รวมทรัพย์สิน หนี้สิน รายได้ รายจ่าย และกระแสเงินสดของนิติบุคคลดังกล่าวในงบการเงินรวมของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วม ที่มีหลายนิติบุคคลแม่ดังกล่าวแบบรายการต่อรายการ หรือกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่นั้น ได้มีส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุมในนิติบุคคลนั้น เว้นแต่นิติบุคคลดังกล่าวนี้เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๒๗ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๓.๒ ให้ถือว่างบการเงินรวมตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “ข้อตกลงโครงสร้าง องค์กรแบบรวมความเป็นเจ้าของเข้าด้วยกัน” หรือตาม (๔) ของบทนิยามคำว่า “ข้อตกลงดำเนินธุรกิจ ร่วมกัน” ตามมาตรา ๕๐ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๗.๑ เป็นงบการเงินรวมของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วม ที่มีหลายนิติบุคคลแม่ และให้ถือว่านิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่ง ของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่นั้นเป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด (มาตรา ๕๑)

๔.๘ ส่วนที่ ๖ ภาษีส่วนเพิ่มในประเทศไทย

การคำนวณอัตราภาษีที่แท้จริงและภาษีส่วนเพิ่มสำหรับกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ กิจการร่วมค้า หรือกลุ่มกิจการร่วมค้าที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ การคำนวณภาษีส่วนเพิ่ม ส่วนที่ ๔ กิจการร่วมค้า และส่วนที่ ๕ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วม ที่มีหลายนิติบุคคลแม่ เว้นแต่จะกำหนดเป็นการเฉพาะในกฎกระทรวง แต่การคำนวณอัตราภาษีที่แท้จริง และภาษีส่วนเพิ่มดังกล่าวจะไม่ใช้บังคับแก่กรณีนิติบุคคลในเครือทั้งหมดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ หรือนิติบุคคลทั้งหมดของกลุ่มกิจการร่วมค้าที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยได้ตกลงร่วมกันเป็นหนังสือให้นิติบุคคล รายหนึ่งหรือหลายรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหรือกลุ่มกิจการร่วมค้า รับภาระภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้น ในประเทศไทย (มาตรา ๕๒)

๕. หมวด ๓ การยื่นรายงานหรือรายการ การชำระภาษีส่วนเพิ่ม และการขอคืนภาษีส่วนเพิ่ม

๕.๑ กำหนดให้นิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติแต่ละรายตามมาตรา ๒๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๓.๑ และกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูก ยื่นรายงานตามมาตรา ๕๔ ดังที่จะกล่าวต่อไปในข้อ ๕.๒ และมาตรา ๕๕ ดังที่จะกล่าวต่อไปในข้อ ๕.๓ และยื่นรายการตามมาตรา ๕๗ ดังที่จะกล่าวต่อไปในข้อ ๕.๕ ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากร มอบหมายประกาศกำหนด (มาตรา ๕๓)

๕.๒ กำหนดให้นิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติแต่ละรายตามมาตรา ๒๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๓.๑ ยื่น (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ ที่ตนเป็นสมาชิกและประเทศที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดนั้นตั้งอยู่ (๒) ข้อมูลเกี่ยวกับนิติบุคคลในเครือผู้มี หน้าที่ยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศของกลุ่มนิติบุคคล ข้ามชาติที่ตนเป็นสมาชิก และประเทศที่นิติบุคคลในเครือดังกล่าวตั้งอยู่ (๓) ข้อมูลอื่นตามที่อธิบดี กรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายประกาศกำหนด ต่อกรมสรรพากรภายใน ๑๕ เดือน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น

ความดังกล่าวไม่ใช่บังคับแก่นิติบุคคลในเครื่องที่ได้มอบหมายให้นิติบุคคลในเครื่องอื่นที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันและตั้งอยู่ในประเทศไทยยื่นข้อมูลดังกล่าวต่อกรมสรรพากรและการยื่นข้อมูลดังกล่าวนั้นได้ดำเนินการสำเร็จแล้ว ทั้งนี้ ให้นิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้นแจ้งชื่อของนิติบุคคลในเครื่องผู้มอบหมายพร้อมทั้งเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวต่อกรมสรรพากรพร้อมกับการยื่นข้อมูลของนิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้น

(มาตรา ๕๔)

๕.๓ กำหนดให้นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติแต่ละรายตามมาตรา ๒๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๓.๑ ยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศต่อกรมสรรพากรภายใน ๑๕ เดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น

อย่างไรก็ดี กรณีดังกล่าวไม่ใช่บังคับแก่นิติบุคคลในเครื่องที่ได้มอบหมายให้นิติบุคคลในเครื่องอื่นที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันและตั้งอยู่ในประเทศไทยยื่นแบบรายงานข้อมูลต่อกรมสรรพากรและการยื่นแบบรายงานดังกล่าวนี้ดำเนินการสำเร็จแล้ว ทั้งนี้ ให้นิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้นแจ้งชื่อของนิติบุคคลในเครื่องผู้มอบหมาย พร้อมทั้งเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวต่อกรมสรรพากรพร้อมกับการยื่นแบบรายงานข้อมูลของนิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้น

(มาตรา ๕๕)

๕.๔ กำหนดให้นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยได้รับยกเว้นหน้าที่การยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศตามมาตรา ๕๕ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๕.๓ หากปรากฏข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตนเป็นสมาชิกหรือนิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายจากนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดได้ยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศในประเทศที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดหรือนิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้นตั้งอยู่แล้ว และ

(๒) ประเทศที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดหรือนิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้นตั้งอยู่มีความตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยซึ่งมีผลใช้บังคับสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่มแล้ว

ทั้งนี้ ความตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวหมายความว่า ความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลอัตโนมัติเกี่ยวกับข้อมูลตามแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ

(มาตรา ๕๖)

๕.๕ กำหนดให้นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติแต่ละรายตามมาตรา ๒๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๓.๑ ที่มีภาษีส่วนเพิ่มต้องชำระ ยื่นแบบแสดงรายการต่อกรมสรรพากรภายใน ๑๕ เดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น พร้อมทั้งเสียภาษีส่วนเพิ่ม และให้กิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกที่มีภาษีส่วนเพิ่ม

เสียตามมาตรา ๕๒ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๘ ยื่นแบบแสดงรายการต่อกรมสรรพากรภายใน ๑๕ เดือน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของกิจการร่วมค่านั้นหรือของกิจการร่วมค้าที่ถือว่าเป็นนิติบุคคลแม่ ลำดับสูงสุดของกลุ่มกิจการร่วมค่านั้นพร้อมทั้งเสียภาษีส่วนเพิ่ม

นิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่มอาจขอผ่อนชำระภาษีส่วนเพิ่มภายใน ๓ ปีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยการเสียภาษีส่วนเพิ่มดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์เมื่อนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีนั้นได้ยื่นชำระภาษีส่วนเพิ่มและได้รับใบเสร็จรับเงิน ตามจำนวนเงินจากกรมสรรพากร

(มาตรา ๕๗)

๕.๖ กำหนดเวลาการแจ้งข้อมูลตามมาตรา ๔๕ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๕.๔ และ มาตรา ๕๒ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๔.๘ กำหนดเวลาการยื่นรายงานตามมาตรา ๕๔ ดังที่ได้กล่าว มาแล้วในข้อ ๕.๒ และมาตรา ๕๕ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๕.๓ และกำหนดเวลาการยื่นรายการ ตามมาตรา ๕๗ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๕.๕ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ ของนิติบุคคลในเครือหรือที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในกิจการร่วมค้า หรือกิจการร่วมค้าลูกอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ ให้ขยายเป็นเวลา ๑๘ เดือน นับแต่วันที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว (มาตรา ๕๘)

๕.๗ กำหนดให้การขอคืนภาษีส่วนเพิ่มที่เสียไปแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสีย หรือที่ไม่มีหน้าที่ต้องเสีย ให้ผู้มีสิทธิขอคืนยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๓ ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลา ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อวัตถุประสงค์ของการชำระภาษีส่วนเพิ่มตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ตามแบบ และวิธีการที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายกำหนด (มาตรา ๕๙)

๖. หมวด ๔ อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน

๖.๑ กำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษี โดยให้มีอำนาจประเมินภาษี ส่วนเพิ่มได้ภายในกำหนดเวลา ๑๐ ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลา ยื่นแบบแสดงรายการ (มาตรา ๖๐)

๖.๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่ากลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของ นิติบุคคลในเครือใดแสดงข้อมูลตามแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันการกีดกันฐานภาษี ระหว่างประเทศที่ได้ยื่นไว้ ไม่ว่าจะได้ยื่นไว้ที่ประเทศใด ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่ครบถ้วน หรือกิจการ ร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกใดได้แสดงรายการตามแบบแสดงรายการไว้ไม่ถูกต้องตามความจริง หรือไม่ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกนิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า หรือกิจการร่วมค้าลูกนั้นมาไต่สวนและออกหมายเรียกพยาน กับสั่งให้นิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า กิจการร่วมค้าลูก หรือพยานนั้นนำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้ เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน นับแต่วันส่งหมาย ทั้งนี้ การออกหมายเรียกดังกล่าวจะต้องกระทำภายใน กำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ภายใน ๕ ปีนับแต่วันที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของนิติบุคคลในเครือนั้นได้ยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ สำหรับกรณีนิติบุคคลในเครือและพยานที่เกี่ยวข้อง

(๒) ภายใน ๕ ปีนับแต่วันที่กิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกได้ยื่นแบบแสดงรายการสำหรับกรณีกิจการร่วมค้า กิจการร่วมค้าลูก และพยานที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ กำหนดเวลา ๕ ปีดังกล่าวนี้ หากปรากฏหลักฐานหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่านิติบุคคลในเครือ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของนิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า หรือกิจการร่วมค้าลูกนั้นมีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีหรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคืนภาษีส่วนเพิ่ม อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายจะอนุมัติให้ขยายเวลาการออกหมายเรียกดังกล่าวเกิน ๕ ปีก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน ๗ ปีนับแต่วันที่กำหนดไว้ใน (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี แต่กรณีการขยายเวลาเพื่อประโยชน์ในการคืนภาษีให้ขยายได้ไม่เกินกำหนดเวลาตามที่มีสิทธิขอคืนภาษี

(มาตรา ๖๑)

๖.๓ เมื่อได้จัดการออกหมายเรียกตามมาตรา ๖๑ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๖.๒ และทราบข้อความแล้ว เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจแก้ไขจำนวนเงินที่ต้องชำระที่ได้แสดงไว้เดิมตามแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ หรือแบบแสดงรายการที่ได้โดยอาศัยพยานหลักฐานที่ปรากฏและแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระอีกไปยังผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ (มาตรา ๖๒)

๖.๔ กรณีผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๖๑ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๖.๒ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีส่วนเพิ่มตามที่เห็นว่าถูกต้องและแจ้งจำนวนเงินซึ่งต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม และให้ผู้นั้นชำระภาษีส่วนเพิ่มพร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่มภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ในกรณีนี้ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน (มาตรา ๖๓)

๖.๕ นิติบุคคลในเครือใดที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของนิติบุคคลในเครือใดที่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ แต่ไม่ยื่น หรือกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกใดมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการแต่ไม่ยื่น ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกนิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า หรือกิจการร่วมค้าลูกนั้นมาไต่สวนและออกหมายเรียกพยาน กับสั่งให้นิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า กิจการร่วมค้าลูก หรือพยานนั้น นำบัญชีหรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วันนับแต่วันส่งหมาย (มาตรา ๖๔)

๖.๖ เมื่อได้จัดการออกหมายเรียกตามมาตรา ๖๔ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๖.๕ และทราบข้อความแล้ว เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีส่วนเพิ่มและแจ้งจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มและให้ผู้นั้นชำระภาษีส่วนเพิ่ม พร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่มภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ (มาตรา ๖๕)

๖.๗ ถ้าผู้ได้รับหมายหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งตามมาตรา ๖๔ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๖.๕ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีส่วนเพิ่มตามที่รู้เห็นว่าถูกต้องและแจ้งจำนวนภาษีส่วนเพิ่มไปยังผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม และให้ผู้ขึ้นชำระภาษีส่วนเพิ่มพร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่มภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ในกรณีนี้ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน (มาตรา ๖๖)

๖.๘ เพื่อประโยชน์ในการคืนภาษีส่วนเพิ่มตามมาตรา ๕๙ (ภาษีส่วนเพิ่มที่เสียไปแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสีย หรือไม่มีหน้าที่ต้องเสีย) เจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้งความแก่ผู้มีสิทธิขอคืนหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานอันจำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๖๗)

๖.๙ ภาษีส่วนเพิ่มซึ่งต้องเสียตามพระราชกำหนดนี้ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว ถ้ามิได้เสียให้ถือเป็นภาษีค้าง และเพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้าง ให้อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดเสียภาษีนั้นได้ทั่วราชอาณาจักรโดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง อำนาจดังกล่าวอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายจะมอบให้รองอธิบดีกรมสรรพากรหรือสรรพากรภาคสำหรับการดำเนินการภายในเขตท้องที่ก็ได้

วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวให้หักค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาดและเงินภาษีค้าง ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน

ทั้งนี้ เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดนั้นแล้ว ห้ามผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว

(มาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙)

๖.๑๐ การดำเนินการเสียภาษีส่วนเพิ่มตามมาตรา ๖๘ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตราดังกล่าวมีอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ออกหมายเรียกผู้ต้องรับผิดชำระภาษีค้างและบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุสมควรเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีค้างมาให้ถ้อยคำ

(๒) สั่งบุคคลตาม (๑) ให้นำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บภาษีค้างมาตรวจสอบ

(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพากรทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นของบุคคลตาม (๑)

ทั้งนี้ การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วัน นับแต่วันที่รับหมายเรียกหรือคำสั่ง การออกคำสั่งและทำการตาม (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายกำหนด

(มาตรา ๗๐)

๗. หมวด ๕ การอุทธรณ์

๗.๑ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่มผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินภาษีส่วนเพิ่มของเจ้าพนักงานประเมิน ถ้าเป็นกรณีที่จะอุทธรณ์ได้ ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีส่วนเพิ่ม และกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการอุทธรณ์ประกอบด้วย อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมสรรพากรแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมสรรพากรเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการอุทธรณ์เพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ก็ได้

ทั้งนี้ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่ชักช้า และหากผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ ให้มีสิทธิฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์

(มาตรา ๗๑)

๗.๒ กำหนดให้การประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม โดยมติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการ ซึ่งกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด (มาตรา ๗๒)

๗.๓ กรณีผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญาตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับมาตรการป้องกันการกีดกันการค้าระหว่างประเทศเพื่อขอให้ดำเนินการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่มกับประเทศคู่สัญญาอื่น และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวได้พิจารณารับคำร้องเพื่อดำเนินการหารือร่วมกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญาแล้ว ผู้อุทธรณ์อาจแจ้งเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์เพื่อขอให้พักการพิจารณาไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะปรากฏผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจนั้นก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการอุทธรณ์ได้รับหนังสือแจ้งนั้นจากผู้อุทธรณ์ ให้พักการพิจารณาไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะปรากฏผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าว เว้นแต่จะมีเหตุตามที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายประกาศกำหนดให้พิจารณาอุทธรณ์ต่อไปได้ ทั้งนี้ หากผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจนั้นเป็นเช่นใด ให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้สอดคล้องกับผลการหารือดังกล่าว และหากผลการหารือนั้นเป็นผลให้ประเทศไทยอาจจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มได้เพิ่มขึ้น ให้คณะกรรมการอุทธรณ์สั่งให้ผู้อุทธรณ์ชำระภาษีส่วนเพิ่มตามผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าว

(มาตรา ๗๓)

๗.๔ กำหนดให้การอุทธรณ์หรือการใช้สิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศ คู่สัญญาตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ เพื่อขอให้ดำเนินการระงับข้อพิพาทนั้น ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีส่วนเพิ่ม และหากไม่เสียภาษีส่วนเพิ่ม ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ให้ถือเป็นภาษีค้างตามมาตรา ๖๘ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๖.๙ เว้นแต่ กรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ซึ่งใช้สิทธิเช่นว่านั้นได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากร มอบหมายให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือรอผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ หรือรอคำพิพากษา ให้ผู้นั้นมีหน้าที่ชำระภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือได้รับแจ้งผลการหารือ ร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเป็นหนังสือจากกรมสรรพากร หรือได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องชำระภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

(มาตรา ๗๔)

๗.๕ กำหนดให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจออกหมายเรียกผู้อุทธรณ์ มาไต่สวนหรือออกหมายเรียกพยาน กับสั่งให้ผู้อุทธรณ์หรือพยานนั้นนำสมุดบัญชีหรือพยานหลักฐาน อันจำเป็นมาแสดงเพื่อประกอบการพิจารณาและวินิจฉัย แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วันนับแต่ วันส่งหมาย

ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งดังกล่าว หรือไม่ยอม ตอบคำถามเมื่อซักถาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ผู้นั้นหมดสิทธิที่จะอุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

(มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖)

๘. หมวด ๖ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

๘.๑ กำหนดให้ในการประเมินตามมาตรา ๖๒ (เจ้าพนักงานประเมินแก้ไขจำนวนเงิน ภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องชำระและแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระให้ผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มทราบ) หรือมาตรา ๖๓ (เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินภาษีส่วนเพิ่มตามที่เห็นว่าถูกต้องและแจ้งจำนวนเงินซึ่งต้องชำระไปยัง ผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม) ผู้เสียภาษีส่วนเพิ่มต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับอีก ๑ เท่าของจำนวนเงินภาษีส่วนเพิ่ม ที่ต้องเสีย

ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินเงินภาษีส่วนเพิ่มและแจ้งจำนวนภาษีส่วนเพิ่ม ที่ต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามมาตรา ๖๕ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๖.๖ หรือมาตรา ๖๖ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๖.๗ ให้ผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มรับผิดชอบเบี้ยปรับอีก ๒ เท่าของจำนวนเงิน ภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องเสีย

(มาตรา ๗๗)

๘.๒ กำหนดให้บุคคลที่ไม่เสียภาษีส่วนเพิ่มภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามพระราชกำหนดนี้ ต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องเสียโดยไม่รวมเบี้ยปรับ ทั้งนี้ ในกรณีอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาชำระ ภาษีส่วนเพิ่มและได้มีการชำระภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น เงินเพิ่มดังกล่าวให้ลดลงเหลือร้อยละ ๐.๗๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน

สำหรับการคำนวณเงินเพิ่มข้างต้นนั้นให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นแบบ แสดงรายการจนถึงวันที่ได้ชำระภาษีส่วนเพิ่ม แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องเสีย ไม่ว่าภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องเสียนั้นจะเกิดจากการประเมิน หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาล

(มาตรา ๗๘)

๘.๓ กำหนดให้เบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ถือเป็นเงินภาษีส่วนเพิ่ม

(มาตรา ๗๙)

๙. หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

๙.๑ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ หรือเนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๒๐ (การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญา หรือภาคีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล) มาตรา ๒๑ (ข้อมูลที่รับจาก เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญาหรือภาคีความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล) หรือมาตรา ๒๒ (ชื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่ม จำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่ได้เสียไว้ และวันที่ที่ได้เสียภาษี ส่วนเพิ่มแก่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง) แล้วนำไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ และอำนาจตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๘๐)

๙.๒ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ (ตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่มที่จะต้องเสีย) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๘๑)

๙.๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๒ (ไม่จัดทำบัญชี หลักฐาน หรือรายงานใด ๆ เกี่ยวกับการคำนวณและการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่ม) หรือไม่ยื่นบัญชี หลักฐาน รายงานนั้น หรือไม่แจ้ง ข้อความภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายกำหนด หรือ แจ้งข้อความดังกล่าวโดยแสดงข้อมูลหรือแจ้งข้อมูลไม่ถูกต้องครบถ้วน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๘๒)

๙.๔ ผู้ใดมีหน้าที่รับผิดชอบในการทำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหรือ สันนิษฐานว่าเกี่ยวกับการคำนวณและการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่ม ซึ่งไม่แปลบัญชี เอกสาร หรือหลักฐาน ดังกล่าวเป็นภาษาไทยตามที่เจ้าพนักงานประเมินสั่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท (มาตรา ๘๓)

๙.๕ ผู้ใดไม่ยื่นข้อมูลเกี่ยวกับนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตนเป็นสมาชิกและประเทศที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดนั้นถืออยู่ และข้อมูลเกี่ยวกับนิติบุคคลในเครือข่ายที่มีหน้าที่ยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตนเป็นสมาชิก และประเทศที่นิติบุคคลในเครือข่ายดังกล่าวตั้งอยู่ หรือข้อมูลอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายประกาศกำหนด ไม่ยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ หรือไม่ยื่นแบบแสดงรายการต่อกรมสรรพากรภายใน ๑๕ เดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ พร้อมทั้งเสียภาษีส่วนเพิ่มโดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๘๔)

๙.๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถามเกี่ยวกับการแสดงข้อมูลตามแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๘๕)

๙.๗ ผู้ใดเจตนาไม่ยื่นรายงานหรือรายการที่ต้องยื่นตามพระราชกำหนดนี้ หรือแจ้งหรือยื่นไม่ถูกต้องอันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีส่วนเพิ่มขาดไป เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๘๖)

๙.๘ ผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดของผู้ต้องรับผิดเสียภาษีส่วนเพิ่ม เพื่อนำออกขายทอดตลาด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีผู้กระทำความผิดดังกล่าวเป็นนิติบุคคล หากกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ ผู้แทนของนิติบุคคล หรือผู้เข้าร่วมนิติสัมพันธ์นั้นได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ ผู้แทนของนิติบุคคล หรือผู้เข้าร่วมนิติสัมพันธ์ดังกล่าว ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ด้วย

(มาตรา ๘๗)

๙.๙ ผู้ใด

(๑) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้

(๒) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกงหรือใช้อุบายโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ หรือ

(๓) แนะนำหรือสนับสนุนให้บุคคลอื่นใดกระทำการตาม (๑) หรือ (๒)

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ เดือนถึง ๗ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๘๘)

๙.๑๐ กำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับ หรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๘๐ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๙.๑ ให้ดำเนินการเปรียบเทียบในความผิดดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ให้อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียว

(๒) ความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกเกิน ๖ เดือนแต่ไม่ถึง ๑ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษจำคุกเกิน ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๑ ปี ให้คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมการปกครอง และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าว มีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียว

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป (มาตรา ๘๙)

๒. บทวิเคราะห์
พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗

บทวิเคราะห์

พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการตราพระราชกำหนด

พระราชกำหนดเป็นกฎหมายที่มีสถานะในระดับเดียวกับพระราชบัญญัติ แต่ออกโดยฝ่ายบริหารซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๒^๒ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการตราพระราชกำหนดว่า จะต้องเป็นกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ และให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้

เมื่อพิจารณาเหตุผลของการตราพระราชกำหนดนี้ สรุปความได้ว่า มาตรการป้องกันการกัดกร่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ (Global Anti-Base Erosion Rules) เป็นแนวทางสากลที่เห็นชอบร่วมกันระหว่างภาคีสมาชิกของกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกัดกร่อนฐานภาษี และการโอนกำไร (Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับรองว่าอัตราภาษีที่แท้จริงของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่จากการประกอบกิจการในแต่ละประเทศนั้นต้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า หากน้อยกว่าจำนวนดังกล่าวในประเทศใด ประเทศอื่นที่ปรับใช้มาตรการดังกล่าวมีสิทธิจัดเก็บภาษีส่วนที่ยังขาดอยู่ หรือที่เรียกว่า “ภาษีส่วนเพิ่ม” (Top-up Tax) แทนได้ ซึ่งปัจจุบันหลายประเทศมีการตรากฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจากกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่แล้ว ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยในการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและเป็นการรักษาสีทธิในการจัดเก็บภาษีของประเทศไทยจากภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ ซึ่งจะต้องเริ่มคำนวณภาษีส่วนเพิ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

๒. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร^๓

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๘ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยสรุปผลการพิจารณาได้ ดังนี้

^๒ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ หน้า ๑

^๓ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ LIRT คลังสารสนเทศของสถาบันนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://dl.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๓ ในหน้าที่ ๒๙ และสืบค้นพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๔ ในหน้าที่ ๒๙

๒.๑ สารสำคัญของพระราชกำหนด

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์) ได้แถลงถึงเหตุผลพร้อมทั้งความจำเป็นในการตราพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยสรุปได้ ดังนี้

มาตรการป้องกันการกัดกร่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ (Global Anti-Base Erosion Rules) เป็นแนวทางสากลที่เห็นชอบร่วมกันระหว่างภาคีสมาชิกของกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกัดกร่อนฐานภาษีและการโอนกำไร (Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับรองว่าอัตราภาษีที่แท้จริงของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่จากการประกอบกิจการในแต่ละประเทศนั้นต้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า หากน้อยกว่าจำนวนดังกล่าวในประเทศใด ประเทศอื่นที่ปรับใช้มาตรการดังกล่าวมีสิทธิจัดเก็บภาษีส่วนที่ยังขาดอยู่ หรือที่เรียกว่า “ภาษีส่วนเพิ่ม” (Top-up Tax) แทนได้ ซึ่งปัจจุบันหลายประเทศมีการตรากฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจากกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่แล้ว ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยในการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและเป็นการรักษาสีทธิในการจัดเก็บภาษีของประเทศไทยจากภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ ซึ่งจะต้องเริ่มคำนวณภาษีส่วนเพิ่มตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๖๘ จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

๑. กำหนดให้กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ (Multinational Enterprises (MNEs)) ขนาดใหญ่ ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะ เป็นกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของประเทศไทยที่ไปลงทุนในต่างประเทศ หรือกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของต่างประเทศที่มาลงทุนในประเทศไทย ที่มีรายได้ตามงบการเงินรวม (Consolidated Financial Statements) ของบริษัทแม่ลำดับสูงสุด ไม่น้อยกว่า ๗๕๐,๐๐๐,๐๐๐ ยูโร อย่างน้อย ๒ ใน ๔ รอบระยะเวลาบัญชีก่อนหน้ารอบระยะเวลาบัญชีที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่ม โดยให้เสียภาษีในอัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate) ร้อยละ ๑๕

๒. กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่มจะต้องแจ้งข้อมูลยื่นรายงาน GloBE Information Return และยื่นแบบแสดงรายการพร้อมทั้งชำระภาษีส่วนเพิ่มภายใน ๑๕ เดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ อย่างไรก็ตาม หากเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่อยู่ในบังคับต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ คือ ให้ขยายระยะเวลาเป็นเวลา ๑๘ เดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ

ทั้งนี้ พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นไปตามแนวทางมาตรฐานที่องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)) จัดทำขึ้น จากการปฏิบัติตามแนวทางในพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ ของประเทศไทย จึงเป็นไปในแนวทางเดียวกับการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีส่วนเพิ่มของนานาประเทศ

สำหรับความจำเป็นและความเป็นมาของการตราพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗
สรุปได้ ดังนี้

๑. ที่ผ่านมานานาประเทศมีการแข่งขันกันให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยการลดหรือ
ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งทำให้กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติถ่ายโอนกำไรไปยังประเทศที่มีอัตราภาษีต่ำ
โดยที่ไม่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศนั้น ๆ หรือมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศนั้น ๆ น้อย
อันกระทบกับความยั่งยืนทางการคลังของประเทศต่าง ๆ

๒. เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการ
การกีดกร่อนฐานภาษีและการโยกย้ายกำไร (OECD/G20 Inclusive Framework on Base Erosion
and Profit Shifting) (Inclusive Framework on BEPS) ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก ได้มีมติเห็นชอบ
หลักการ ๒ เสาหลักในการจัดการความท้าทายทางภาษีที่เกิดจากเศรษฐกิจดิจิทัล (Two-Pillar Solution
to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalization of the Economy) เพื่อจัดการ
ความท้าทายทางภาษีที่เกิดขึ้นของโลก ได้แก่

เสาหลักที่ ๑ (Pillar 1) การจัดสรรกำไรและสิทธิการจัดเก็บภาษีให้แก่ประเทศที่นิติบุคคล
ข้ามชาติขนาดใหญ่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจอยู่ เพื่อให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น และ

เสาหลักที่ ๒ (Pillar 2) การกำหนดภาษีเงินได้นิติบุคคลขั้นต่ำ (Global Minimum Tax)
ของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่ในอัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate (ETR)) ในอัตราร้อยละ ๑๕
เพื่อลดการแข่งขันทางภาษีระหว่างประเทศ (Tax Competition)

๓. ประเทศที่ต้องการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลขั้นต่ำสามารถดำเนินการได้โดยการ
ออกกฎหมายภายในของประเทศตน ซึ่งที่ประชุมกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกีดกร่อน
ฐานภาษีและการโยกย้ายกำไรได้จัดทำกฎเกณฑ์ที่เรียกว่า “มาตรการป้องกันการกีดกร่อนฐานภาษี
ระหว่างประเทศ” หรือ “Global Anti-Base Erosion Rules (GloBE Rules)” เพื่อให้นานาชาติประเทศ
ดำเนินการได้อย่างสอดคล้องและมีการประสานงานกัน โดยกฎหมายภาษีส่วนเพิ่มของแต่ละประเทศ
จะเป็นไปตามมาตรการป้องกันการกีดกร่อนฐานภาษีระหว่างประเทศทั้งสิ้น ทั้งนี้ ประเทศที่เป็นสมาชิก
ของที่ประชุมกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกีดกร่อนฐานภาษีและการโยกย้ายกำไร
จะนำมาตรการป้องกันการกีดกร่อนฐานภาษีระหว่างประเทศไปใช้หรือไม่ก็ได้ แต่หากไม่นำมาตรการ
ดังกล่าวไปใช้จะต้องยอมรับการใช้มาตรการเช่นนั้นของประเทศสมาชิกอื่น ๆ และประเทศที่ไม่นำ
มาตรการดังกล่าวไปใช้ย่อมเสียสิทธิในการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มให้แก่ประเทศที่มีการนำมาตรการไปใช้

๔. ปัจจุบัน ไม่ว่านิติบุคคลข้ามชาติจะไปลงทุนในประเทศใด ก็จะต้องอยู่ภายใต้มาตรการ
ภาษีเงินได้นิติบุคคลขั้นต่ำ เพราะมีประเทศที่ตกลงจะใช้มาตรการดังกล่าวจำนวน ๑๔๒ ประเทศ

๕. ประเทศที่มีกฎหมายภาษีส่วนเพิ่มใช้บังคับตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๖๗
มีจำนวน ๒๘ ประเทศ เช่น กรีซ เกาหลีใต้ แคนาดา ญี่ปุ่น เดนมาร์ก ตุรกี เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์
ฝรั่งเศส ฟินแลนด์ เยอรมัน สเปน สวีเดน สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย อิตาลี ไอร์แลนด์ เวียดนาม
และประเทศที่คาดว่าจะมีกฎหมายใช้บังคับตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๖๘ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์
อินโดนีเซีย และฮ่องกง

๒.๒ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชกำหนดภาษี ส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ก่อนที่จะมีการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ ประเทศไทยและต่างประเทศมีอัตราภาษีเงินได้ไม่เท่ากัน เป็นสาเหตุให้นิติบุคคลข้ามชาติโยกย้ายกำไรจากการประกอบธุรกิจในประเทศไทยไปยังประเทศที่กำหนดอัตราภาษีต่ำกว่าประเทศไทยเพื่อลดจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ กรณีดังกล่าวย่อมทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียรายได้จากการเก็บภาษีเป็นจำนวนมาก

ดังนั้น เมื่อได้ตราพระราชกำหนดฉบับนี้ขึ้นใช้บังคับ ย่อมทำให้อัตราภาษีของประเทศไทยกับประเทศสมาชิกทุกประเทศมีอัตราเท่ากันที่ร้อยละ ๑๕ ส่งผลให้นิติบุคคลข้ามชาติต้องเสียภาษีในอัตราเดียวกันทั่วโลก ไม่ว่าจะเสียภาษีในประเทศไทยหรือประเทศสมาชิกอื่น อันจะช่วยลดการหลบเลี่ยงภาษีหรือการโอนย้ายกำไรไปยังประเทศอื่นที่เก็บภาษีต่ำกว่า จึงทำให้ประเทศไทยมีรายได้จากภาษีเพิ่มขึ้น

๒. ที่กล่าวว่า การตราพระราชกำหนดฉบับนี้ได้ดำเนินการตามเสาหลักที่ ๒ (Pillar 2) จะทำให้ประเทศไทยสามารถรักษาสีทธิในการจัดเก็บภาษีตามที่ได้ตกลงกับนานาประเทศในที่ประชุมกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกีดกร่อนฐานภาษีและการโยกย้ายกำไร โดยประมาณการว่า ประเทศไทยจะจัดเก็บภาษีได้เป็นจำนวนถึง ๑๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี อันจะทำให้การแข่งขันทางภาษีเงินได้นิติบุคคลระหว่างประเทศลดลงนั้น ได้นำข้อมูลเดิมมาใช้ประกอบการวิเคราะห์และข้อมูลดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือเพียงใด

๓. ก่อนการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ นิติบุคคลข้ามชาติจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการลงทุนจากประเทศไทย โดยได้รับอัตราภาษีเงินได้ที่ร้อยละ ๐ (ศูนย์) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี แต่ในภายหลังเมื่อมีการประกาศใช้พระราชกำหนดนี้ นิติบุคคลข้ามชาติย่อมไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในลักษณะดังกล่าวอีกต่อไป และอาจส่งผลให้นิติบุคคลข้ามชาติดังกล่าวย้ายที่ตั้งของนิติบุคคลไปประกอบธุรกิจในประเทศอื่นที่มีต้นทุนในการประกอบธุรกิจน้อยกว่า อันจะทำให้ประเทศไทยไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย กล่าวคือ ไม่ถึง ๑๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี ดังนั้น รัฐบาลควรมีมาตรการชดเชยเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ลงทุนต่างประเทศด้วย

๔. การตราพระราชกำหนดฉบับนี้ แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีระบบการจัดเก็บภาษีที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นไปตามมาตรฐานของที่ประชุมกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกีดกร่อนฐานภาษีและการโยกย้ายกำไร ย่อมสร้างแรงจูงใจให้ผู้ลงทุนต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นอกจากนี้ พระราชกำหนดฉบับนี้ยังสร้างแรงผลักดันให้แรงงานไทยพัฒนาองค์ความรู้ ฝีมือ ทักษะและประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อให้เกิดการจ้างงานจากผู้ลงทุนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม มีประเด็นที่น่าพิจารณาว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และแพลตฟอร์มการค้าออนไลน์ข้ามชาติที่มีรายได้ในประเทศไทยจะต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มด้วยหรือไม่ อย่างไร

๕. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

๕.๑ การตรากฎหมายภาษีส่วนเพิ่มดังกล่าว ควรเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติต่อรัฐสภา เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ ซึ่งจะมีความเหมาะสมกว่าการตราเป็นพระราชกำหนด

๕.๒ รัฐบาลจะกำหนดมาตรการชดเชยให้แก่นิติบุคคลข้ามชาติที่ได้รับสิทธิประโยชน์ ลดลงและมีภาระภาษีเพิ่มขึ้นเพราะต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดฉบับนี้อย่างไร

๕.๓ ที่ผ่านมาในขณะที่รัฐบาลโดยกรมสรรพากรมีแนวคิดที่จะตรากฎหมายภาษีส่วนเพิ่ม โดยเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัตินั้น มีการกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้จัดสรรรายได้จากการจัดเก็บ ภาษีส่วนเพิ่มให้แก่ “กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรม เป้าหมาย” ด้วย แต่เมื่อตรากฎหมายภาษีส่วนเพิ่มเป็นพระราชกำหนดฉบับนี้ เพราะเหตุใดจึงไม่มีบทบัญญัติ ในเรื่องดังกล่าว

๒.๓ การตอบชี้แจง

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์) ได้ตอบชี้แจง สรุปลงสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. พระราชกำหนดนี้ ได้กำหนดให้กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่มีรายได้ตามงบการเงินรวม ของบริษัทแม่ลำดับสูงสุด ไม่น้อยกว่า ๗๕๐,๐๐๐,๐๐๐ ยูโร อย่างน้อย ๒ ใน ๔ รอบระยะเวลาบัญชี ก่อนหน้ารอบระยะเวลาบัญชีที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่ม แต่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มีรายได้ไม่ถึงจำนวนดังกล่าว จึงไม่อยู่ในข่ายที่ต้องจ่ายภาษีส่วนเพิ่ม ส่วนแพลตฟอร์มการค้า ออนไลน์ของต่างประเทศที่ไม่มีที่ตั้งในประเทศไทยแต่มีรายได้ในประเทศไทยนั้น ปัจจุบันมีมาตรการ ทางศุลกากร และอยู่ระหว่างนานาประเทศพิจารณาทำความเข้าใจให้มีการจัดเก็บภาษีตามเสาหลักที่ ๑ (Pillar 1) การจัดสรรกำไรและสิทธิการจัดเก็บภาษีจากบริษัทข้ามชาติ (Multinational Enterprises (MNEs)) ขนาดใหญ่ และจะดำเนินการออกกฎหมายภายในเพื่อเรียกเก็บภาษีจากแพลตฟอร์มการค้า ออนไลน์ข้ามชาติที่มีรายได้ในประเทศไทยต่อไป

๒. รัฐบาลใช้ฐานข้อมูลของ Asian Development Bank ซึ่งมีความมั่นคงและน่าเชื่อถือ มาใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาประมาณการคำนวณภาษีที่อาจเรียกเก็บได้ จึงเป็นที่มา ของจำนวนเงินภาษี ๑๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี

๓. สำหรับเหตุผลในการตรากฎหมายฉบับนี้เป็นพระราชกำหนด เนื่องจากการดำเนินการ เก็บภาษีเป็นเรื่องด่วนและลับ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษา ...ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ... พระมหากษัตริย์ จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การตรา พระราชกำหนดตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็น รีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้” ประกอบกับรอบระยะเวลาบัญชีในการประกอบธุรกิจจะเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี หากเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติต่อรัฐสภาย่อมต้อง ใช้เวลาในการพิจารณาให้ความเห็นชอบที่ยาวนาน ทำให้อาจไม่สามารถเก็บภาษีส่วนเพิ่มได้ทันภายใน รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๖๘ จึงถือเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้

ส่วนเหตุผลอีกประการหนึ่งที่สำคัญ คือ หากตรากฎหมายภาษีส่วนเพิ่มโดยการเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ ย่อมจะทำให้เกิดการประมาทผลการผลกำไรในทางที่มีขอบ อันจะส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างกว้างขวาง ดังนั้น จึงได้ตราพระราชกำหนดฉบับนี้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอีกประการหนึ่ง

๔. สำหรับการชดเชยให้แก่นิติบุคคลข้ามชาติที่ได้รับสิทธิประโยชน์ลดลง และมีภาษีเพิ่มขึ้นเพราะต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดฉบับนี้ ขณะนี้อยู่ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแนวทางการชดเชย โดยแนวทางที่เห็นสมควรจะนำมาใช้ ได้แก่ แนวทางการคืนเครดิตภาษี (Qualified Refundable Tax Credits: QRTC) ให้แก่นิติบุคคลข้ามชาติ โดยจะเร่งออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับต่อไป

๕. สำหรับเหตุผลที่พระราชกำหนดฉบับนี้ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดสรรรายได้จากการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มให้แก่ “กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย” นั้น เนื่องจากพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๕ บัญญัติเป็นข้อห้ามไว้ว่า “การเสนอกฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้หรือเงินอื่นใดส่งคลัง ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีที่มีความจำเป็นและเกิดประโยชน์ในการที่หน่วยงานของรัฐนั้นจะมีเงินเก็บไว้ เพื่อดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อนเสนอกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรี”

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

มติ : ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๘ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ ด้วยคะแนนเสียง ๔๑๕ เสียง ไม่นอญมติด้วยคะแนนเสียง ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๔ เสียง

๑. เอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม
พ.ศ. ๒๕๖๗ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ของสำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปี
ครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๘
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=VXFMY>

๒. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๘
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=78JSQ>

๓. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๘
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=3Y5TC>

๔. พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=QZ5IA>

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา
พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม

พ.ศ. ๒๕๖๗

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติอนุมัติแล้ว)

ความจำเป็นในการตราพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗*

ความเป็นมา

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ธุรกิจข้ามชาติต่าง ๆ พยายามจัดสรรกำไรและกระจายเงินลงทุนในต่างประเทศที่มีมาตรการดึงดูดการลงทุนต่าง ๆ รวมถึงสิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้นิติบุคคล ทำให้ประเทศต่าง ๆ แข่งขันกันลดภาษีให้แก่บริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุน จนอัตราภาษีที่แท้จริงนั้นลดต่ำลงเรื่อย ๆ องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development : OECD^๑) จึงเสนอให้มีการปฏิรูประบบภาษีระหว่างประเทศเพื่อให้ประเทศต่าง ๆ เก็บภาษีจากธุรกิจข้ามชาติให้เป็นธรรมมากขึ้น โดยประเทศไทยเป็นประเทศล่าสุดที่เข้าร่วม นอกจากนี้ ยังมีแถลงการณ์ของกรมสรรพากรที่ระบุว่า “การตราพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่มมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรักษาสิทธิในการจัดเก็บภาษี อันเป็นการรักษาประโยชน์แห่งชาติ เนื่องจากหากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจะสูญเสียรายได้ภาษีส่วนเพิ่มที่ควรจัดเก็บได้ให้แก่ประเทศอื่นที่มีกฎหมายจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจนกว่าประเทศไทยจะมีกฎหมายดังกล่าว”^๒ ดังนั้น กระทรวงการคลัง โดยกรมสรรพากรจึงได้เสนอร่างพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ ต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชกำหนดดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ บัดนี้ พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว โดยจะมีผลใช้บังคับแก่นิติบุคคลข้ามชาติ (Multinational Enterprises (MNEs)) ขนาดใหญ่ที่มีรายได้ไม่น้อยกว่า ๗๕๐ ล้านบาท สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

เหตุผลความจำเป็นในการเสนอพระราชกำหนด

การตราพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรักษาสิทธิในการจัดเก็บภาษี อันเป็นการรักษาประโยชน์แห่งชาติ หากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่ม จะสูญเสียรายได้ภาษีส่วนเพิ่มที่ควรจัดเก็บได้ให้แก่ประเทศอื่นที่มีกฎหมายจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจนกว่าประเทศไทยจะมีกฎหมายดังกล่าว ซึ่งประเทศที่มีกฎหมายดังกล่าวใช้บังคับแล้วตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๖๗ มี ๒๘ ประเทศ เช่น กรีซ เกาหลีใต้ แคนาดา ญี่ปุ่น เดนมาร์ก ตุรกี เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ ฝรั่งเศส ฟินแลนด์ เยอรมัน สเปน สวีเดน สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย

* เรียบเรียงโดย นายทศวิญญู เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย

^๑ องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development : OECD) เป็นองค์กรระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว และยอมรับระบอบประชาธิปไตยและเศรษฐกิจการค้าเสรีในการร่วมกันและพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาคยุโรปและโลก แต่เดิมองค์กรนี้ได้ถูกก่อตั้งขึ้นในนามองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจของยุโรป หรือ โออีอีซี (Organization for European Economic Co-operation: OEEC) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ค.ศ. ๑๙๔๘ (พ.ศ. ๒๔๙๑) ในช่วงสมัยสงครามเย็น วัตถุประสงค์คือเพื่อร่วมมือกันฟื้นฟูภาวะเศรษฐกิจของประเทศยุโรปหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ให้กลับคืนมาและคงไว้อย่างมั่นคงตามแนวทางเศรษฐกิจทุนนิยม

^๒ สำนักข่าว THE STANDARD, ไทยประกาศเก็บภาษีบริษัทข้ามชาติขั้นต่ำ ๑๕ % เริ่ม ๑ ม.ค. ๖๘ เข้าร่วม Global Minimum Tax หนุนระบบภาษีที่เป็นธรรมมากขึ้น, สืบค้นเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๘, <https://thestandard.co/thailand-global-minimum-tax>.

อิตาลี ไอร์แลนด์ เวียดนาม และประเทศที่คาดว่าจะมีกฎหมายใช้บังคับตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๖๘ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฮังการี พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ นี้ใช้บังคับเฉพาะกลุ่ม MNEs^๓ ขนาดใหญ่ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะกลุ่ม MNEs ของประเทศไทยที่ลงทุนในต่างประเทศหรือกลุ่ม MNEs ของต่างประเทศที่ลงทุนในประเทศไทยที่มีรายได้ตามงบการเงินรวม (Consolidated Financial Statements) ของบริษัทแม่ลำดับสูงสุดไม่น้อยกว่า ๗๕๐ ล้านบาท อยู่น้อย ๒ ใน ๔ รอบระยะเวลาบัญชีก่อนหน้ารอบระยะเวลาบัญชีที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่ม โดยให้เสียภาษีขั้นต่ำทั่วโลก (Global Minimum Tax) ในอัตราที่กำหนด เพื่อจำกัดการแข่งขันทางภาษี ทั้งนี้ กรมสรรพากรได้ร่างพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่มตามแนวทางมาตรฐานที่ OECD จัดทำขึ้น การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีส่วนเพิ่มของประเทศไทยจึงเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีส่วนเพิ่มของนานาประเทศ อันเป็นการลดภาระการปฏิบัติตามกฎหมายให้แก่กลุ่ม MNEs ที่ลงทุนในประเทศไทย^๔

ประโยชน์ที่ได้จากการตราพระราชกำหนด

การจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจะเป็นประโยชน์แก่การส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยบนพื้นฐานของความยั่งยืนทางการคลัง ซึ่งหลังจากนี้ เมื่อกรมสรรพากรเสนอกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ตามแนวทางมาตรฐานที่ OECD กำหนดแล้ว ในเบื้องต้นคาดว่าจะสามารถจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นประมาณ ๑ หมื่นล้านบาท^๕

---

^๓ MNEs (Multinational Enterprises) หมายถึง นิติบุคคลข้ามชาติ หรือบริษัทข้ามชาติ ประกอบด้วย ศูนย์วิจัย การผลิต มีตลาดทั่วโลก มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการวิจัยตลาด การวิจัยเทคนิค โปรแกรมการผลิต โปรแกรมการตลาด ระหว่างบริษัทแม่กับบริษัทสาขา และเชื่อมโยงระหว่างบริษัทสาขาเดียวกัน ธุรกิจข้ามชาติจึงต้องจัดให้มีระบบกลยุทธ์ทางข่าวสาร เพื่อรวบรวมข้อมูลจากทั้งภายนอกและภายในองค์กร การเสาะหาข้อมูลระดับสากลเพื่อหาโอกาสใหม่ ๆ จึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญของการดำเนินกิจการของบริษัทข้ามชาติ

^๔ กรมสรรพากร, พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว, สืบค้นเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๘, https://www.rd.go.th/fileadmin/user_upload/news/2567thai/news6_2568.pdf.

^๕ เฟื่องอ้าง, น. ๑.

ภาพรวมโครงสร้างภาษีของประเทศไทย^๖

เหตุที่รายได้ภาษีของประเทศไทยต่ำ มี ๔ ปัจจัย ได้แก่

๑. สัดส่วนแรงงานนอกระบบสูง ทั้งในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร
๒. การกระจายรายได้ที่เหลื่อมล้ำสูง ทำให้ผู้มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์ภาษีจำนวนมาก
๓. ในขณะที่ผู้มีรายได้สูงก็มีช่องทางลดหย่อน หรือมีการโยกย้ายฐานเงินได้ให้ไปสู่ฐานที่เสียภาษีต่ำ
๔. มีการยกเว้นภาคเศรษฐกิจหรือให้ส่วนลดสูง

ผลกระทบต่อประเทศไทย^๗

ปัจจุบันประเทศไทยจะมีการจัดเก็บอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ร้อยละ ๒๐ แต่เนื่องจากยังมีบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ซึ่งจะได้รับ การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษี ทำให้อัตราภาษีที่แท้จริงอยู่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ดังนั้น เมื่อพระราชกำหนด ภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ มีผลบังคับใช้ บริษัทเหล่านี้จึงจะต้องถูกเก็บภาษีเพิ่ม (Top-Up Tax) เพื่อให้ ถึงขั้นต่ำที่ร้อยละ ๑๕ จึงเป็นความท้าทายของหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย โดยประเทศ ที่มีความพร้อมสามารถดำเนินการระบบภาษีใหม่ได้ทันทีในปี ๒๕๖๗ ทำให้หลาย ๆ ประเทศต้องเร่งเครื่อง ปฏิรูปภาษีระหว่างประเทศและมาตรการดึงดูดการลงทุนใหม่ ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ธุรกิจข้ามชาติต่าง ๆ พยายามจัดสรรกำไรและกระจายเงินลงทุนในต่างประเทศที่มีมาตรการดึงดูดการลงทุนต่าง ๆ รวมถึง สิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้นิติบุคคล ทำให้ประเทศต่าง ๆ แข่งขันกันลดภาษีให้แก่บริษัทต่างชาติ ที่เข้ามาลงทุน จนอัตราร้อยที่แท้จริงนั้นลดต่ำลงเรื่อย ๆ องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการ พัฒนา (OECD) จึงเสนอให้มีการปฏิรูประบบภาษีระหว่างประเทศ เพื่อให้ประเทศต่าง ๆ เก็บภาษี จากธุรกิจข้ามชาติให้เป็นธรรมมากขึ้น โดยประเทศไทยเป็นประเทศล่าสุดที่เข้าร่วม

การประกาศใช้พระราชกำหนดดังกล่าวไม่เพียงอาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มวิสาหกิจ ข้ามชาติตามวัตถุประสงค์ของพระราชกำหนดเท่านั้น แต่อาจส่งผลกระทบต่อผู้เสียภาษีอื่นด้วย เนื่องจากทั้งมาตรการต้นแบบของ Global Minimum Tax (GMT) และพระราชกำหนดดังกล่าวยังคงมี ความซับซ้อน มีการใช้ทั้งตัวเลขในทางบัญชีและทางภาษีเพื่อคำนวณอัตราร้อยที่แท้จริง (Effective Tax Rate: ETR) โดยอาจแบ่งผลกระทบได้เป็น ๖ ข้อ ดังนี้^๘

๑. ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ

ส่วนใหญ่ประเทศที่ได้ประโยชน์จาก GMT คือ ประเทศหรือกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว โดยหากพิจารณาจากจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่อาจเก็บได้ทั่วโลก สหรัฐอเมริกาและประเทศในสหภาพ ยุโรปน่าจะมีส่วนแบ่งประมาณร้อยละ ๘๙ ในขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล และสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ได้ส่วนแบ่งประมาณ

^๖ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, เอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ (อ.พ. ๑/๒๕๖๘ สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง), น. ๒-๒.

^๗ เฟ็งอ้าง, น. ๒-๒.

^๘ เฟ็งอ้าง, น. ๒-๒. ถึง น. ๒-๕.

ร้อยละ ๑๐ และส่วนที่เหลือร้อยละ ๑ แบ่งสรรให้กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาอื่น ดังนั้น จึงน่าสังเกตว่า ประเทศไทยจะสามารถจัดเก็บภาษีได้ไม่มากจากการบังคับใช้มาตรการดังกล่าว

๒. ผลกระทบต่อวิสาหกิจอื่นในประเทศไทย

แม้วัตถุประสงค์ของมาตรการ GMT จะบังคับใช้เฉพาะกับวิสาหกิจข้ามชาติขนาดใหญ่ซึ่งมีรายได้เกิน ๒.๘ หมื่นล้านบาท โดยให้รัฐจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่ม (Top-up Tax) จากกลุ่มวิสาหกิจในรัฐนั้น เมื่ออัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate: ETR) น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบของการออกกฎหมายดังกล่าวมิได้ถูกจำกัดอยู่เพียงวิสาหกิจข้ามชาติที่เจตนาหลีกเลี่ยงภาษีอากรเท่านั้น แต่อาจกระทบถึงวิสาหกิจอื่นที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาประเทศ โดยแท้จริงด้วย ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีของประเทศไทย บริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI) แม้จะมีมาตรการ Substance-based Income Exclusion หรือ Crave-out เพื่อบรรเทาภาระของการส่งเสริมการลงทุนโดยสุจริต ก็เป็นเพียงการหักจ่ายบางรายการจาก Net Globe Income เท่านั้น และยังถูกจำกัดเขตแดนอีกด้วย จึงไม่สามารถป้องกันบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่แท้จริงจากภาษีส่วนเพิ่มได้

๓. ผลกระทบต่อวิสาหกิจข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

วิสาหกิจข้ามชาติที่มีนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดตั้งอยู่ในประเทศไทยยังไม่สามารถใช้สิทธิหักจ่ายทางภาษีได้เต็มที่ เนื่องจากการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มอาจส่งผลกระทบต่อมาตรการส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐที่ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นแรงจูงใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการต่าง ๆ ของรัฐที่ย่อมให้นิติบุคคลหักจ่ายทางภาษีเท่าที่ ๒

ทั้งนี้ การคำนวณ ETR ของ Net Globe Income ให้ใช้กำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามงบการเงิน ดังนั้น รายจ่ายในทางภาษีเท่าที่ ๒ จึงต้องบวกกลับเพื่อคำนวณ ETR ซึ่งก่อให้เกิดส่วนต่างระหว่างภาษีที่ชำระไปแล้วจากการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร และ ETR ของ Net Globe Income ซึ่งทำให้นิติบุคคลดังกล่าวอาจต้องชำระภาษีส่วนเพิ่มหากใช้สิทธิหักจ่ายทางภาษีเท่าที่ ๒ ส่งผลให้การส่งเสริมดังกล่าวไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ เนื่องจากนิติบุคคลไม่มีแรงจูงใจในการใช้มาตรการดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม หากมีการแก้ไขประมวลรัษฎากรเพื่อปรับปรุงรายจ่ายในทางภาษีบางรายการเพื่อบรรเทาไม่ให่วิสาหกิจข้ามชาตินั้นได้รับผลกระทบจากภาษีส่วนเพิ่ม หรือใช้ประโยชน์จากมาตรการสนับสนุนของรัฐได้เท่าที่ไม่เป็นภาระเพิ่มแก่วิสาหกิจนั้น นิติบุคคลอื่นในประเทศไทยที่ไม่ได้อยู่ภายใต้บังคับ GMT ก็ย่อมได้รับผลกระทบจากการแก้ไขหรือจำกัดรายจ่ายทางภาษีไปด้วยเช่นกัน

๔. กลุ่มประเทศที่ได้ประโยชน์อย่างแท้จริงอาจไม่ใช่ประเทศไทย

กลุ่มประเทศพัฒนาแล้วเห็นว่ามาตรการ GMT ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศที่กำลังพัฒนาให้สามารถจัดเก็บภาษีขั้นต่ำได้ อย่างไรก็ตาม การที่จะเกิดประโยชน์ได้นั้นต้องเป็นกรณีที่ประเทศพัฒนาแล้วเข้าไปแสวงหาผลประโยชน์จากตลาดของประเทศกำลังพัฒนาและส่งรายได้กลับประเทศผ่านกลไกของอนุสัญญาภาษีซ้อน เช่น การจำกัดเขตแดนค่าสิทธิในประเทศที่เป็นแหล่งเงินได้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องดึงดูดนักลงทุนด้วยมาตรการทางภาษี ซึ่งมาตรการทางภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่สามารถใช้ได้ ประเทศไทยจึงอาจถูกบังคับให้ลดภาษีอื่นเพิ่มเพื่อดึงดูดนักลงทุนแทน เช่น การยกเว้นอากรศุลกากรหรือยกเว้นภาษีเงินได้ให้แรงงานต่างชาติที่เป็นผู้บริหารของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริม

การลงทุน ดังนั้น เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตามที่กล่าวในข้อ ๑. ประกอบแล้ว จึงอาจพิจารณาได้ว่ามาตรการ GMT เอื้อประโยชน์ให้ประเทศพัฒนาแล้ว โดยอาศัยต้นทุนของประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากเป็นการเปลี่ยนต้นทุนการอุดหนุนจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งเท่านั้น โดยต้นทุนของประเทศกำลังพัฒนาไม่ได้ลดลงและมีได้มีรายได้เพิ่มขึ้น

๕. ผลกระทบต่อการคุ้มครองตามสนธิสัญญา

การประกาศใช้พระราชกำหนดดังกล่าวอาจส่งผลต่อการคุ้มครองและส่งเสริมการลงทุนที่จัดทำเป็นสนธิสัญญาทวิภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่อนุสัญญาได้กำหนดข้อสัญญาเพื่อความมั่นคง (Stabilization Clause) ไว้ในอนุสัญญาโดยระบุวิธีการหรือมาตรการเพื่อคุ้มครองนักลงทุนเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่นักลงทุนได้รับแยกไว้เป็นการเฉพาะที่ไม่ใช่การคุ้มครองทั่วไป

แม้การพิจารณาสัญญาข้อดังกล่าวจะต้องพิจารณาถึงข้อความโดยเฉพาะที่ประเทศไทยจัดทำกับรัฐคู่สัญญา แต่ก็มีข้อสังเกตว่าการปฏิบัติตาม GMT ตาม Pillar 2^๙ นั้น ไม่ได้มีสภาพบังคับเหมือนอนุสัญญา ดังนั้น จึงน่าสนใจว่าหากต้องชั่งน้ำหนักระหว่างค้ำประกันทางการเมืองที่ประเทศไทยมีต่อประชาคมเศรษฐกิจโลกและสิทธิที่นักลงทุนได้รับตามถ้อยคำที่คู่สัญญาเจตนาเขียนไว้โดยเฉพาะในอนุสัญญาแล้ว อย่างไรก็ดีควรได้รับความคุ้มครองมากกว่า

๖. ถ้อยคำที่ไม่สอดคล้องกันในกฎหมาย

ถ้อยคำตามพระราชกำหนดไม่สอดคล้องกับถ้อยคำตามที่ปรากฏในระบบภาษีอากรระหว่างประเทศ และอาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความและการบังคับใช้ แม้ตามเอกสารประกอบการรับฟังความคิดเห็นตาม “มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐” พบว่ามีข้อกำหนดบทนิยามของผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย เช่น นิติบุคคล สถานประกอบการถาวร กลุ่มนิติบุคคล นิติบุคคลในเครือ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติไว้ค่อนข้างละเอียด ซึ่งน่าจะมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครอบคลุมวิสาหกิจทุกประเภทในประเทศไทย และสอดคล้องกับกฎหมายภายใน

อย่างไรก็ตาม หากกำหนดให้ใช้คำว่า หน่วยภาษี วิสาหกิจ หรือ กิจการ เพื่อให้สอดคล้องกับถ้อยคำที่ปรากฏในระบบภาษีอากรระหว่างประเทศน่าจะครอบคลุมมากกว่า เช่น รวมถึงกรณีรายได้ของสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจต่างชาติตามอนุสัญญาภาษีซ้อนซึ่งอยู่ในประเทศไทยที่จะถูกนำมาคำนวณภาษีส่วนเพิ่มในประเทศไทย

นอกจากนี้ การกำหนดถ้อยคำดังกล่าวน่าจะมีความซับซ้อนน้อยกว่า เนื่องจากเป็นการใช้ถ้อยคำที่สอดคล้องกับระบบภาษีอากรระหว่างประเทศโดยตรง และประเทศไทยก็ใช้คำแปลในรูปแบบที่สอดคล้องกับระบบภาษีอากรระหว่างประเทศในคำแปลอนุสัญญาภาษีซ้อนอยู่แล้วด้วยเช่นกัน

---

^๙ พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ บัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงร่วมกันในการแก้ไขความท้าทายทางภาษีที่เกิดขึ้นจากการเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล โดยแบ่งออกเป็น ๒ เสาหลัก (Pillar) คือ ๑) Pillar 1 การจัดสรรกำไรและสิทธิการจัดเก็บภาษีจากบริษัทข้ามชาติ (Multinational Enterprises: MNEs) ขนาดใหญ่ เพื่อให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น ๒) Pillar 2 การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลขั้นต่ำ (Global Minimum Tax) จากกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่ เพื่อลดการแข่งขันทางภาษีระหว่างประเทศ (Tax Competition) โดยกำหนดให้กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่เสียภาษีเงินได้ในอัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate: ETR) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕

ความท้าทายสำหรับประเทศไทย^{๑๐}

ประเทศไทยอาจจำเป็นต้องเข้าร่วมมาตรการ GMT อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะเป็นการแสดงสัญญาณถึงความพร้อมในการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจโลก และเป็นการปฏิบัติตามคำมั่นทางการเมืองต่อสหภาพยุโรป ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยต้องพบกับความท้าทายในการแก้ไขกฎหมาย ๔ ข้อ คือ

๑) การพิจารณาปรับเปลี่ยนมาตรการส่งเสริมกิจกรรมบางประการที่มีแรงจูงใจเป็นการหักรายจ่ายทางด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่าที่ ๒ ขึ้นไป โดยต้องพิจารณาถึงความสมดุลระหว่างกฎหมายกับนโยบายของรัฐที่ต้องการส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางประการกับการสนับสนุนผู้ประกอบการ และผลกระทบต่อผู้เสียภาษีจากมาตรการภาษีส่วนเพิ่มเติมด้วย

๒) การพิจารณาสีทธิประโยชน์อื่นที่ไม่ใช่สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรเพื่อดึงดูดนักลงทุน ทั้งนี้เนื่องจากธุรกิจขนาดใหญ่ที่อยู่ภายใต้ GMT จะโดนจัดเก็บภาษีเงินได้ส่วนขาดอยู่แล้ว ดังนั้น ปัจจัยเรื่องอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลย่อมมีความสำคัญน้อยลง จึงเป็นประเด็นปัญหาของประเทศไทยในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดึงดูดนักลงทุนโดยใช้มาตรการอื่น ๆ เป็นสำคัญ

๓) การจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มของประเทศไทยจะจัดเก็บภาษีและนำส่งเข้ากองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย และให้เงินสนับสนุนแก่นักลงทุนที่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐกำหนด ซึ่งมาตรการดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับ Qualified Refundable Tax Credit ซึ่งเป็นหนึ่งในมาตรการที่ถูกนำเสนอใน GMT

๔) การเตรียมการเพื่อการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากอนุสัญญาส่งเสริมการลงทุน โดยต้องตรวจสอบข้อสัญญาเพื่อความมั่นคง (Stabilization Clause) ในแต่ละอนุสัญญาอย่างละเอียด

อย่างไรก็ตาม การได้รับเงินสนับสนุนหรือการเครดิตทางภาษีอาจถูกนำไปเครดิตออกจากภาษีอื่นได้ ซึ่งถือเป็นรายได้ที่อาจทำให้รายได้ในการคำนวณภาษีเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้น การคำนวณ ETR ในรอบระยะเวลาที่ได้รับเงินสนับสนุนก็จะได้รับผลกระทบจากการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มเพื่อนำไปใช้ในลักษณะนี้ด้วยเช่นกัน

ข้อสังเกต^{๑๑}

การตราพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรักษาสีทธิในการจัดเก็บภาษีอื่นเป็นการรักษาประโยชน์ของประเทศไทย ทั้งนี้ หากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่ม อาจทำให้สูญเสียรายได้ภาษีส่วนเพิ่มที่ควรจัดเก็บได้ให้แก่ประเทศอื่นที่มีกฎหมายจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจนกว่าประเทศไทยจะมีกฎหมายดังกล่าว ซึ่งประเทศที่มีกฎหมายดังกล่าวใช้บังคับแล้วตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๖๗ มี ๒๘ ประเทศ เช่น กรีซ เกาหลีใต้ แคนาดา ญี่ปุ่น เดนมาร์ก ตุรกี เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ ฝรั่งเศส ฟินแลนด์ เยอรมัน สเปน สวีเดน สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย อิตาลี ไอร์แลนด์ เวียดนาม และประเทศที่คาดว่าจะมีกฎหมายใช้บังคับตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีปี ๒๕๖๘ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฮ่องกง

^{๑๐} เฟ็งอ้าง, น. ๒-๕.

^{๑๑} เฟ็งอ้าง, น. ๒-๕ - ๒-๖.

พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ นี้ ใช้บังคับเฉพาะกลุ่มบริษัทข้ามชาติ (Multinational Enterprises: MNEs) ขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะกลุ่มบริษัทข้ามชาติ (Multinational Enterprises: MNEs) ของประเทศไทยที่ลงทุนในต่างประเทศหรือกลุ่มบริษัทข้ามชาติ (Multinational Enterprises: MNEs) ของต่างประเทศที่ลงทุนในประเทศไทยที่มีรายได้ตามงบการเงินรวม (Consolidated Financial Statements) ของบริษัทแม่ลำดับสูงสุดไม่น้อยกว่า ๗๕๐ ล้านยูโร อย่างน้อย ๒ ใน ๔ รอบระยะเวลาบัญชีก่อนหน้ารอบระยะเวลาบัญชีที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่ม โดยให้เสียภาษีขั้นต่ำทั่วโลก (Global Minimum Tax) ในอัตราที่กำหนดที่ร้อยละ ๑๕ เพื่อจำกัดการแข่งขันทางภาษี จึงถือว่าเป็นโอกาสดีที่ประเทศไทยจะได้พัฒนาระบบภาษี ซึ่งการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีส่วนเพิ่มของประเทศไทย จึงเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีส่วนเพิ่มของนานาประเทศ อันเป็นการลดภาระการปฏิบัติตามกฎหมายให้แก่กลุ่ม MNEs ที่ลงทุนในประเทศไทย นอกจากนี้ การจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจะเป็นประโยชน์แก่การส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยบนพื้นฐานของความยั่งยืนทางการคลังอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม การเตรียมการล่วงหน้ามีส่วนสำคัญอย่างมาก เพื่อบรรเทาผลกระทบที่คาดการณ์ได้ในขณะนี้ ควรเตรียมการศึกษาผลกระทบอื่นที่อาจเกิดขึ้นจากการประกาศใช้พระราชกำหนดดังกล่าวด้วย สำหรับการแก้ไขประมวลรัษฎากรเพื่อการจัดเก็บเงินภาษีโดยพิจารณาต่อต้านจากผลกระทบของพระราชกำหนดที่ประกาศใช้ไปแล้วโดยมุ่งเน้นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับบริษัทภายในด้วย นอกจากนี้ยังควรเตรียมการศึกษาแนวทางเพื่อให้ประเทศไทยพึงพาการส่งเสริมการลงทุนโดยการออกนโยบายเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลให้น้อยลง ซึ่งพระราชกำหนดฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศที่จะสามารถใช้ประโยชน์จากมาตรการ GMT ให้มากที่สุด จากข้อพิจารณาเบื้องต้นพบว่า ประเทศที่จะได้ประโยชน์จากมาตรการ GMT มากที่สุดจะเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งมีวิสาหกิจข้ามชาติที่เป็นวิสาหกิจแม่ลำดับสูงสุดตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก การดึงดูดนักลงทุนต่างชาติโดยไม่ใช้มาตรการทางด้านภาษีเป็นตัวส่งเสริม รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาบริษัทภายในประเทศเพื่อให้กลายเป็นวิสาหกิจในระดับดังกล่าว นอกจากนี้จะส่งผลดีกับเศรษฐกิจแล้ว ยังส่งผลให้ประเทศไทยใช้ประโยชน์จากมาตรการดังกล่าวได้มากที่สุดด้วย

Global Minimum Tax ความท้าทายที่ไทยจะต้องเผชิญ^{๑๒}

การลงทุนเป็นเรื่องสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ จึงไม่แปลกใจที่หลาย ๆ ประเทศพยายามดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ ทำให้เกิดการแข่งขันกันลดภาษีให้แก่บริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุน จนอัตราภาษีที่แท้จริงนั้นลดต่ำลงเรื่อย ๆ ประกอบกับปัจจุบันที่รูปแบบธุรกิจเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบออนไลน์มากขึ้น จึงไม่จำเป็นต้องตั้งสำนักงานในประเทศที่ให้บริการ ทำให้ประเทศดังกล่าวไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ด้วยเหตุนี้ องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) จึงเสนอแนวทางการจัดเก็บภาษีรูปแบบใหม่กับบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ (MNEs) ซึ่งมีสมาชิกกว่า ๑๓๐ ประเทศเข้าร่วมข้อตกลงรวมถึงประเทศไทย โดยในปี ๒๕๖๗ จะเริ่มใช้จริงในบางประเทศ

ทั้งนี้ องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ได้เสนอสองแนวทางในการจัดเก็บภาษีรูปแบบใหม่ คือ แนวทางแรก (Pillar 1) มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับประเทศที่เป็นแหล่งรายได้ของ MNEs ไม่ว่าจะบริษัทจะตั้งถิ่นฐานในประเทศนั้น ๆ หรือไม่ก็ตาม โดย MNEs ที่เข้าเกณฑ์นั้นจะต้องประกอบด้วย ๑) มีรายได้ทั่วโลกมากกว่า ๒๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ต่อปี ๒) มีผลกำไรมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของรายได้ในประเทศนั้น และ ๓) มีรายได้ในประเทศนั้นอย่างน้อย ๑ ล้านดอลลาร์ต่อปี หรือราว ๓๘ ล้านบาทต่อปี ซึ่งบริษัทจะต้องปันผลกำไรให้แก่ประเทศนั้นด้วย โดยประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จาก Pillar 1 เนื่องจากประเทศไทยจะสามารถจัดเก็บภาษีกับ MNEs ที่ได้รายได้จำนวนมากจากผู้บริโภคชาวไทย ซึ่งเดิมไม่สามารถทำได้ เช่น Netflix ผู้ให้บริการดิจิทัลที่มีรายได้จากคนไทยกว่า ๖๓๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๕ ขณะที่ในอีกมุมหนึ่ง MNEs ของประเทศไทยยังมีขนาดเล็ก จึงยังไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวนี้

แนวทางที่สอง (Pillar 2) มีจุดประสงค์เพื่อหยุดการแข่งขันทางด้านภาษีเพื่อจูงใจการลงทุน และป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีของ MNEs ที่อาจย้ายกำไรไปยังบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศที่มีภาษีต่ำ โดยกำหนดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลขั้นต่ำทั่วโลก หรือ Global Minimum Tax (GMT) ที่ร้อยละ ๑๕ สำหรับ MNEs ที่มีรายได้รวมเกิน ๗๕๐ ล้านดอลลาร์ต่อปี GMT จึงส่งผลให้หลายประเทศต้องปรับตัวโดยเฉพาะกลุ่มประเทศ Tax Haven เช่น หมู่เกาะบริติชเวอร์จิน สวิตเซอร์แลนด์ ฮองกง และสิงคโปร์ ขณะที่ประเทศไทยแม้ว่าจะมีการจัดเก็บอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ร้อยละ ๒๐ แต่บริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษี ทำให้อัตราภาษีที่แท้จริงอยู่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ บริษัทดังกล่าวจึงจะต้องถูกเก็บภาษีส่วนเพิ่ม (Top-up Tax) เพื่อให้ถึงขั้นต่ำที่ร้อยละ ๑๕ ดังนั้น GMT จึงถือเป็นโจทย์ที่ท้าทายของหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยที่ต้องการจูงใจการลงทุนจากต่างชาติ การเป็นฐานการผลิตเพื่อให้เกิดการจ้างงาน รวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีในประเทศ

โดยแนวทางที่จะช่วยลดผลกระทบจากการเก็บภาษีส่วนเพิ่ม (Top-up Tax) ที่หลายประเทศให้ความสำคัญคือ การให้เครดิตภาษี (Qualified Refundable Tax Credits: QRTC) ซึ่งจะเป็นการคืนเงินภาษีในรูปแบบของเงินสดหรือสิ่งเทียบเท่า หากบริษัทสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐบาลของประเทศ

^{๑๒} ภาณิศ ภาณิศกร และ มณฑล กปิตลาภุฉ. (๒๕๖๖), Global Minimum Tax ความท้าทายที่ไทยจะต้องเผชิญ, สืบค้นเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๘, <https://www.bot.or.th/content/dam/bot/documents/th/research-and-publications-pdf/articles-and-publications/articles/download/2023/article-2023nov27.pdf>.

ผู้จัดเก็บภาษีกำหนด เช่น การนำเงินที่ได้คืนไปใช้เพื่อการวิจัยและพัฒนาสินค้าหรือบริการ ทั้งนี้ QRTC เป็นแนวทางที่มีความยืดหยุ่นเนื่องจากสามารถแปลงเป็นเครดิตที่ใช้เพื่อชดเชยภาษีรูปแบบอื่น ๆ ได้ เช่น ภาษีทรัพย์สิน ทำให้รัฐบาลไม่จำเป็นต้องสำรองเงินไว้เพื่อคืนให้แก่บริษัท สำหรับประเทศไทย BOI ได้เสนอแนวทางให้นำ Top-up Tax ที่บริษัทจ่ายสมทบเข้ากองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อสนับสนุนให้ธุรกิจพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่อไป

แม้การแข่งขันด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลจะไม่สามารถนำมาใช้ได้อีกตามข้อกำหนด GMT อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยมีจุดเด่นต่าง ๆ ที่สามารถดึงดูดการลงทุนจากบริษัทข้ามชาติได้ ทั้งความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ห่วงโซ่อุปทานที่ครอบคลุม และสิทธิประโยชน์อื่นจาก BOI เช่น การให้บริการ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) ที่อำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน นอกจากนี้ การเพิ่มขีดความสามารถในภาคเศรษฐกิจจริง โดยเฉพาะทักษะแรงงาน การเน้นสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษีมากขึ้น และการยกเลิกกฎหมายที่ไม่จำเป็น นับเป็นส่วนสำคัญที่จะส่งเสริมให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันได้ บนความท้าทายในอนาคตที่ภาษีไม่ใช่ปัจจัยหลักอีกต่อไป

ภาคผนวก

- : สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๑๖ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๘
เรื่อง พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
- : พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติอนุมัติแล้ว)

สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๑๖ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๘
เรื่อง พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

(๑)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... ๑
วันที่..... - 2 มี.ค. 2568
เวลา..... 11:25 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๒

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชกำหนดในเรื่องนี้

ด้วยได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นกฎหมายแล้ว
ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอพระราชกำหนดดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นางสาวแพทองธาร ชินวัตร)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๕ / ๖๘ วันที่ ๕ / ๓-๑ / ๖๘
เวลา 11:40 น. ส่ง..... น.ค.
สำนักการประชุม

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๑ (๒) / ๖๘
รับที่ ๓ / ๓.๑ / ๖๘
เวลา ๑๑:๔๕ น.
สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๕๕ (กดภาษา)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติอนุมัติแล้ว)

พระราชกำหนด

ภาษีส่วนเพิ่ม

พ.ศ. ๒๕๖๗

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยภาษีส่วนเพิ่ม

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้
เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยและสนับสนุนมาตรการป้องกันการค้ากร่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ
ที่นานาประเทศได้กำหนดร่วมกันให้กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่เสียภาษีจากการประกอบกิจการ
ในแต่ละประเทศไม่น้อยกว่าอัตราภาษีขั้นต่ำ ซึ่งการตราพระราชกำหนดนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้และให้มีอำนาจ
แต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมิน กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้
กฎกระทรวงและระเบียบตามวรรคหนึ่งนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
ระเบียบหรือประกาศที่ออกโดยอธิบดีกรมสรรพากรตามพระราชกำหนดนี้ เมื่อได้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชกำหนดนี้

“ภาษีส่วนเพิ่ม” หมายความว่า ภาษีส่วนที่จัดเก็บเพิ่มขึ้นจากภาษีที่ได้เสียแล้วของ
กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ กิจการร่วมค้า และกลุ่มกิจการร่วมค้า โดยคำนวณตามวิธีการที่กำหนดไว้ใน
พระราชกำหนดนี้

“ประเทศ” หมายความว่า รวมถึงเขตเศรษฐกิจ

“ประเทศไทย” หมายความว่า อาณาเขตของราชอาณาจักรไทย รวมถึงน่านน้ำภายใน
อาณาเขตทะเล และพื้นที่ทะเลอื่นใด ซึ่งราชอาณาจักรไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือเขตอำนาจตามกฎหมาย
ระหว่างประเทศ

“นิติบุคคล” หมายความว่า กลุ่มบุคคลซึ่งมีนิติสัมพันธ์กันและจัดทำการเงินแยกเฉพาะส่วน
ของกลุ่มบุคคลนั้นได้ เช่น ห้างหุ้นส่วนที่มีใช้นิติบุคคล หรือทรัสต์

“กลุ่มนิติบุคคล” หมายความว่า

(๑) นิติบุคคลมากกว่าหนึ่งนิติบุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในด้านความเป็นเจ้าของหรือ
ด้านการควบคุมอันทำให้ทรัพย์สิน หนี้สิน รายได้ รายจ่าย และกระแสเงินสดของนิติบุคคลเหล่านั้น

(ก) ถูกรวมอยู่ในงบการเงินรวมของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด หรือ

(ข) ไม่ถูกรวมในงบการเงินรวมของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดเนื่องจากขนาดหรือความมีสาระสำคัญ หรือเนื่องจากนิติบุคคลนั้นถูกถือครองไว้เพื่อขาย หรือ

(๒) นิติบุคคลหนึ่งที่ไม่เข้าลักษณะกลุ่มนิติบุคคลตาม (๑) แต่มีสถานประกอบการถาวรแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งตั้งอยู่ในประเทศอื่น

“นิติบุคคลหลัก” หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้รวมกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิของสถานประกอบการถาวรในงบการเงินของตน

“นิติบุคคลในเครือ” หมายความว่า

(๑) นิติบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนิติบุคคลหนึ่ง

(๒) สถานประกอบการถาวรของนิติบุคคลหลักตาม (๑) โดยให้ถือว่าสถานประกอบการถาวรดังกล่าวเป็นนิติบุคคลในเครือหนึ่งแยกต่างหากจากนิติบุคคลหลักนั้นและแยกต่างหากจากสถานประกอบการถาวรอื่นของนิติบุคคลดังกล่าวด้วย

“นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด” หมายความว่า

(๑) นิติบุคคลหนึ่งที่มีส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุมในนิติบุคคลอื่นไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม และนิติบุคคลหนึ่งนั้นไม่มีนิติบุคคลอื่นใดมีส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุมไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม แต่ไม่รวมถึงนิติบุคคลที่เป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๒๗ ที่รัฐมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของทั้งหมดไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม และมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อบริหารจัดการทรัพย์สินของรัฐนั้นหรือของประเทศนั้นผ่านการลงทุน การถือครองการลงทุน การจัดการทรัพย์สิน หรือกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในทรัพย์สินของรัฐนั้นหรือของประเทศนั้นโดยที่ไม่ได้ดำเนินการในทางการค้าหรือธุรกิจ หรือ

(๒) นิติบุคคลหลักของกลุ่มนิติบุคคล สำหรับกรณี (๒) ของบทนิยามคำว่า “กลุ่มนิติบุคคล”

“กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ” หมายความว่า กลุ่มนิติบุคคลหนึ่งที่มีนิติบุคคลอย่างน้อยรายหนึ่งหรือสถานประกอบการถาวรอย่างน้อยแห่งหนึ่งตั้งอยู่ในประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดตั้งอยู่

“สถานประกอบการถาวร” หมายความว่า

(๑) สถานประกอบธุรกิจหรือที่ถือว่าเป็นสถานประกอบธุรกิจซึ่งตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งและมีลักษณะเป็นสถานประกอบการถาวรตามความตกลงหรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรที่มีผลใช้บังคับและปรับใช้ได้แก่กรณี ซึ่งตามความตกลงหรืออนุสัญญา

ดังกล่าวได้กำหนดให้ประเทศนั้นมีสิทธิจัดเก็บภาษีจากกำไรที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น ตามหลักเกณฑ์ที่คล้ายคลึงกับที่กำหนดไว้ในข้อบทที่ ๗ ของต้นแบบมาตรฐานสัญญาว่าด้วยการเว้น การเก็บภาษีซ้อน

(๒) สถานประกอบการธุรกิจหรือที่ถือว่าเป็นสถานประกอบการซึ่งประเทศหนึ่งได้จัดเก็บภาษี ตามกฎหมายจากกำไรที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการเช่นว่านั้น โดยคำนวณจากยอดสุทธิ ในลักษณะเดียวกันกับที่ได้จัดเก็บภาษีจากผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีในประเทศของตน ในกรณีไม่มีความตกลง หรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรที่สามารถปรับใช้ได้

(๓) สถานประกอบการธุรกิจหรือที่ถือว่าเป็นสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่ง ซึ่งพึงถือได้ว่าเป็นสถานประกอบการถาวรตามต้นแบบมาตรฐานสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และประเทศดังกล่าวพึงมีสิทธิในการจัดเก็บภาษีจากกำไรที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น ตามข้อบทที่ ๗ ของต้นแบบมาตรฐานดังกล่าว ในกรณีที่ประเทศนั้นไม่มีระบบภาษีเงินได้นิติบุคคล หรือ

(๔) สถานประกอบการธุรกิจหรือที่ถือว่าเป็นสถานประกอบการที่ไม่เข้าลักษณะตาม (๑) ถึง (๓) ซึ่งกิจการของสถานประกอบการธุรกิจหรือที่ถือว่าเป็นสถานประกอบการนั้นได้ดำเนินการอยู่นอกประเทศ ที่นิติบุคคลผู้ประกอบการนั้นตั้งอยู่ และประเทศที่นิติบุคคลผู้ประกอบการตั้งอยู่นั้นได้ยกเว้นภาษี สำหรับกำไรที่พึงถือว่าเป็นของกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่นอกประเทศเช่นว่านั้น

“ต้นแบบมาตรฐานสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อน” หมายความว่า ต้นแบบมาตรฐาน อนุสัญญาภาษีซ้อนที่จัดทำขึ้นโดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ฉบับเผยแพร่ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐

“กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ” หมายความว่า กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการกัดกร่อนฐานภาษีและการโอนกำไร (Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting) ที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรการป้องกันการกัดกร่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ” หมายความว่า ต้นแบบหลักเกณฑ์ มาตรการป้องกันการกัดกร่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ (Global Anti-Base Erosion Model Rules) รวมถึงคำอธิบายและแนวปฏิบัติที่จัดทำขึ้นโดยกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศหรือจากการตกลง ร่วมกันของกลุ่มภาคีสมาชิก

“ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล” หมายความว่า ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลมาตรการป้องกันการกีดกันก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศที่รัฐบาลไทยได้เข้าผูกพันเป็นคู่สัญญาหรือเป็นภาคี หรือที่สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยได้ทำไว้กับสำนักงานเศรษฐกิจและการค้าของต่างประเทศ

“แบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ” หมายความว่า แบบมาตรฐานเพื่อใช้รายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศซึ่งถูกพัฒนาขึ้นตามกรอบความร่วมมือเพื่ออนุวัติการมาตรการป้องกันการกีดกันก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ

“อัตราภาษีขั้นต่ำ” หมายความว่า อัตราภาษีร้อยละสิบห้า

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญาหรือของภาคีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล

“เจ้าพนักงานประเมิน” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากราชการเพื่อทำหน้าที่ประเมินภาษีส่วนเพิ่มโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕ การจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกรมสรรพากร

มาตรา ๖ ภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ไม่เป็นภาษีเงินได้

มาตรา ๗ ภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้อยู่ในประเภทภาษีอากรประเมิน และให้เจ้าพนักงานประเมินเป็นผู้ประเมินเกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๘ ภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้จะลดหรือยกเว้นโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาก็ได้

มาตรา ๙ กำหนดเวลาการยื่นรายงานหรือรายการก็ดี กำหนดเวลาการอุทธรณ์ก็ดี กำหนดเวลาการเสียภาษีส่วนเพิ่มตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ก็ดี ถ้ามีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายหรือให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ เมื่อรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายหรือให้เลื่อนกำหนดเวลานั้นออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

มาตรา ๑๐ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีส่วนเพิ่ม ให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพากรเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใดเพื่อทำการตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่มที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร

การทำการตามวรรคหนึ่งต้องทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบกิจการนั้น

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่ม อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่มมีและใช้เลขประจำตัวในการปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

ในการกำหนดตามวรรคหนึ่ง อธิบดีอาจกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่มมีและใช้เลขประจำตัวในการปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรแทนการกำหนดขึ้นใหม่ก็ได้

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณและการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่ม อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นิติบุคคลจัดทำบัญชี หลักฐาน หรือรายงานใด ๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือซึ่งอธิบดีมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกี่ยวกับการคำนวณและการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจสั่งให้นิติบุคคลดังกล่าวยื่นบัญชี หลักฐาน หรือรายงานนั้น หรือให้แจ้งข้อความใดภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีกำหนด

คำสั่งตามวรรคหนึ่งจะให้ปฏิบัติก่อนรอบระยะเวลาบัญชีที่นิติบุคคลนั้นอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ได้

บัญชีตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพบัญชีหรือบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีก็ได้

บุคคลซึ่งจะขอใบอนุญาตจากอธิบดีตามความในวรรคสาม ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และเมื่อบุคคลใดได้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว ถ้าฝ่าฝืนระเบียบที่อธิบดีกำหนด อธิบดีอาจพิจารณาสั่งถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

มาตรา ๑๓ เว้นแต่ได้ระบุเป็นเงินตราไทยแล้ว บรรดาบัญชี หลักฐาน และเอกสารประกอบการลงบัญชีซึ่งเกี่ยวกับการคำนวณและการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ให้ระบุเป็นเงินตราสกุลที่ใช้ในการดำเนินงานของนิติบุคคลแม้ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ

การชำระภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ให้เสียเป็นเงินตราไทย ไม่ว่าจะใช้เงินตราสกุลใด ในการลงบัญชีตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๔ ถ้าจำเป็นต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชกำหนดนี้ ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๕ บรรดาบัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับ การคำนวณและการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ เจ้าพนักงานประเมินจะสั่งให้บุคคลใดที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการทำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานนั้น จัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จภายในเวลาที่สมควรก็ได้

มาตรา ๑๖ บรรดาคำสั่งหรือหนังสืออื่นใดที่อธิบดีมีถึงบุคคลใดตามพระราชกำหนดนี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงาน ของบุคคลนั้น ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่ หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ ให้ใช้วิธีปิดคำสั่งหรือหนังสืออื่นแล้วแต่กรณี ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ที่อยู่ หรือสำนักงานของบุคคลนั้น หรือบ้านที่บุคคลนั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรครั้งสุดท้าย หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่าย เป็นปกติในท้องถิ่นนั้น หรือโฆษณาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

บรรดาคำสั่งหรือหนังสืออื่นใดที่อธิบดีส่งไปยังบุคคลใดตามพระราชกำหนดนี้อาจกระทำด้วย กระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดในวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสามแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันได้รับแล้ว

มาตรา ๑๗ บรรดาข้อมูล แบบ รายงาน เอกสารหลักฐาน หรือหนังสืออื่นใด ที่ต้องมี จัดทำ หรือใช้ ตามที่บัญญัติในพระราชกำหนดนี้ และบรรดาเอกสารหลักฐานหรือหนังสือที่ผู้เสียภาษี หรือบุคคลใดต้องใช้ในการติดต่อกับกรมสรรพากร จะกระทำด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ เว้นแต่อธิบดีจะสั่งเป็นอย่างอื่น

การกระทำด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติ ราชการทางอิเล็กทรอนิกส์และกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๘ ในกรณีทั้งปวงซึ่งนิติบุคคลเป็นผู้มีหน้าที่ ให้กรรมการหรือผู้จัดการซึ่งมีอำนาจ ดำเนินการในนามของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้รับผิดชอบ

ในกรณีทั้งปวงที่กลุ่มบุคคลซึ่งมีนิติสัมพันธ์กันเป็นผู้มีหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งมีอำนาจดำเนินการ ในนามของกลุ่มบุคคลนั้นเป็นผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๑๙ เจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการตามพระราชกำหนดนี้ได้รับรู้เรื่องกิจการของ ผู้เสียหายหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใดหรือยังให้ทราบกันไปได้โดยวิธีใด เว้นแต่ จะมีความจำเป็นที่จะกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๒๐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจดังกล่าวมีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลตามพระราชกำหนดนี้กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศ คู่สัญญาหรือภาคีตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล

มาตรา ๒๑ ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล เจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจของประเทศไทยหรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวมอบหมายมีอำนาจเปิดเผยข้อมูล ที่ได้รับตามพระราชกำหนดนี้หรือข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญาหรือ ภาคีให้แก่เจ้าพนักงานประเมินตามพระราชกำหนดนี้ ตามประมวลรัษฎากร กฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ พิโตรเลียม หรือกฎหมายภาษีอากรอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ อธิบดีมีอำนาจเปิดเผย ชื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่ม จำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่ได้เสียไว้ และวันที่ที่ได้เสียภาษีส่วนเพิ่มนั้น แก่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๓ กรณีที่มีปัญหาในการตีความบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้ให้ตีความ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของมาตรการป้องกันการกีดกันการค้าระหว่างประเทศ

หมวด ๒

การเก็บภาษีส่วนเพิ่ม

มาตรา ๒๔ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“นิติบุคคลแม่ลำดับกลาง” หมายความว่า นิติบุคคลในเครื่องหนึ่งที่มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในนิติบุคคลในเครื่องอื่นที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด นิติบุคคลแม่ที่บุคคลอื่นมีความเป็นเจ้าของบางส่วน สถานประกอบการถาวร หรือนิติบุคคลเพื่อการลงทุน

“นิติบุคคลแม่ที่บุคคลอื่นมีความเป็นเจ้าของบางส่วน” หมายความว่า นิติบุคคลในเครื่องที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในนิติบุคคลในเครื่องอื่นที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกัน และ

(๒) มีบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมมากกว่าร้อยละยี่สิบ

แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด สถานประกอบการถาวร หรือนิติบุคคลเพื่อการลงทุน

“นิติบุคคลเพื่อการลงทุน” หมายความว่า

(๑) กองทุนเพื่อการลงทุนหรือเครื่องมือเพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์

(๒) นิติบุคคลที่

(ก) ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของไม่น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบห้าถือโดยนิติบุคคลอื่นที่มีลักษณะตาม (๑) โดยตรง หรือผ่านนิติบุคคลอื่นที่มีลักษณะเช่นว่านั้นเป็นทอด ๆ และ

(ข) ได้ดำเนินการทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด ในการถือครองทรัพย์สินหรือลงทุนเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลเพื่อการลงทุนตาม (๑) หรือ

(๓) นิติบุคคลที่มูลค่าในนิติบุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบห้าถือโดยนิติบุคคลอื่นที่มีลักษณะตาม (๑) และรายได้เกือบทั้งหมดของนิติบุคคลดังกล่าวนั้นเป็นเงินปันผลหรือส่วนเกินทุนหรือส่วนต่ำกว่าทุนจากส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของที่ไม่ถูกรวมในการคำนวณผลกำไรหรือผลขาดทุนตามมาตรา ๓๑

“ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของ” หมายความว่า ส่วนได้เสียในทุนที่มีสิทธิในกำไรเงินทุนหรือทุนสำรองของนิติบุคคลหรือของสถานประกอบการถาวรที่นิติบุคคลหลักมีอยู่

“ส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุม” หมายความว่า ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในนิติบุคคลหนึ่งซึ่งผู้มีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น

(๑) ถูกกำหนดให้นำรายการทรัพย์สิน หนี้สิน รายได้ รายจ่าย และกระแสเงินสดของนิติบุคคลดังกล่าวมารวมกับรายการของตนด้วยวิธีรายการต่อรายการตามมาตรฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับ หรือ

(๒) เพียงถูกกำหนดให้นำรายการเช่นว่านั้นมารวมกับรายการของตนด้วยวิธีรายการต่อรายการหากผู้มีส่วนได้เสียนั้นได้จัดทำงบการเงินรวม

ทั้งนี้ ในกรณีของนิติบุคคลหลักและสถานประกอบการถาวร ให้ถือว่านิติบุคคลหลักมีส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุมในสถานประกอบการถาวรของตน

“ระบบภาษีที่จัดเก็บเมื่อจ่ายผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น” หมายความว่า ระบบภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเก็บภาษีเงินได้จากบริษัทซึ่งจะต้องเสียภาษีเมื่อได้จ่ายกำไรให้แก่ผู้ถือหุ้น หรือเมื่อถือได้ว่าจ่ายกำไรให้แก่ผู้ถือหุ้น หรือเมื่อมีรายจ่ายบางรายการที่ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการ

(๒) จัดเก็บภาษีในอัตราที่เท่ากับหรือมากกว่าอัตราภาษีขั้นต่ำ และ

(๓) ใช้บังคับก่อนวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

“มาตรฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับ” หมายความว่า

(๑) มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards) หรือ

(๒) หลักการบัญชีที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปในประเทศที่อธิบดีประกาศกำหนดซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกัดกร่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ

“มาตรฐานการบัญชีที่ได้รับอนุญาต” หมายความว่า หลักการบัญชีที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปในประเทศหนึ่งซึ่งได้รับการยอมรับจากหน่วยงานผู้มีอำนาจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีของประเทศที่นิติบุคคลนั้นตั้งอยู่

“หน่วยงานผู้มีอำนาจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี” หมายความว่า หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายของประเทศหนึ่งในการกำหนด จัดทำ หรือยอมรับมาตรฐานการบัญชีเพื่อวัตถุประสงค์ในการรายงานข้อมูลทางการเงินสำหรับประเทศนั้น

“งบการเงินรวม” หมายความว่า

(๑) งบการเงินที่จัดทำโดยนิติบุคคลหนึ่งตามมาตรฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับซึ่งได้กำหนดให้นำเสนอรายการทรัพย์สิน หนี้สิน รายได้ รายจ่าย และกระแสเงินสดของนิติบุคคลนั้น และนิติบุคคลอื่น ๆ ที่นิติบุคคลนั้นมีส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุม รวมเป็นหนึ่งหน่วยเศรษฐกิจ

(๒) งบการเงินที่จัดทำโดยนิติบุคคลหลักตามมาตรฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับ ในกรณีของกลุ่มนิติบุคคลตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “กลุ่มนิติบุคคล” ตามมาตรา ๔

(๓) งบการเงินที่จัดทำโดยนิติบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) ตามมาตรฐานการบัญชีอื่นที่ไม่ใช่มาตรฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับ แต่ได้ปรับปรุงตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศแล้ว เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของการนำเสนอข้อมูลที่มีนัยสำคัญ หรือ

(๔) งบการเงินที่พึงได้จัดทำขึ้นโดยนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดตามมาตรฐานการบัญชีที่ได้รับอนุญาต ซึ่งเป็นมาตรฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับหรือมาตรฐานการบัญชีอื่น แต่ได้ปรับปรุงตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศแล้ว เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของการนำเสนอข้อมูลที่มีนัยสำคัญ หากนิติบุคคลนั้นได้ถูกกำหนดให้จัดทำงบการเงินเช่นนั้น ในกรณีที่ไม่มีงบการเงินตาม (๑) ถึง (๓)

“ความคลาดเคลื่อนของการนำเสนอข้อมูลที่มีนัยสำคัญ” หมายความว่า ความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการปรับใช้มาตรฐานการบัญชีหนึ่งที่ทำให้เกิดผลต่างโดยรวมมากกว่าจำนวนเงินตราไทยเทียบเท่าเจ็ดสิบล้านยูโรในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับผลลัพธ์ที่ได้รับจากการปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards)

“ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย” หมายความว่า

(๑) จำนวนภาษีที่ถูกบันทึกในงบการเงินของนิติบุคคลในเครือข่ายแต่ละราย

(ก) ที่คำนวณจากรายได้หรือกำไรของนิติบุคคลในเครือนั้น

(ข) ที่คำนวณจากรายได้หรือกำไรของนิติบุคคลในเครื่องอื่นที่นิติบุคคลในเครื่องนั้นมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของ

(๒) จำนวนภาษีที่จัดเก็บภายใต้ระบบภาษีที่จัดเก็บเมื่อจ่ายผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น

(๓) จำนวนภาษีที่จัดเก็บแทนที่ภาษีเงินได้นิติบุคคล

(๔) จำนวนภาษีที่จัดเก็บโดยอ้างอิงถึงกำไรสะสมและทุน รวมถึงภาษีที่จัดเก็บจากหลายองค์ประกอบซึ่งขึ้นอยู่กับกำไรและทุน

จำนวนภาษีดังกล่าวไม่รวมถึงจำนวนภาษี ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่นิติบุคคลแม่ได้รับรู้ตามกฎหมายการรวมเงินได้ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

(๒) จำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่นิติบุคคลในเครื่องได้รับรู้ตามหลักการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

(๓) จำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่นิติบุคคลในเครื่องได้รับรู้หรือเกิดจากการปรับปรุงรายการตามกฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

(๔) จำนวนภาษีเงินปันผลที่ขอคืนได้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ภาษีที่บริษัทประกันภัยได้จ่ายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลตอบแทนที่จ่ายให้แก่ผู้ถือกรมธรรม์

“กฎหมายการรวมเงินได้ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์” หมายความว่า กฎหมายของประเทศหนึ่งที่มีลักษณะเดียวกันกับกฎหมายการรวมเงินได้ (Income Inclusion Rule) ตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศและได้รับการรับรองโดยกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ

“ภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์” หมายความว่า การจัดเก็บภาษีขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศหนึ่งซึ่ง

(๑) ได้กำหนดเงินได้รวมสุทธิภายหลังจากการหักส่วนที่ยอมให้หักออกจากเงินได้รวมสุทธิสำหรับนิติบุคคลในเครื่องที่ตั้งอยู่ในประเทศดังกล่าวในลักษณะเดียวกันกับที่มาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศกำหนด

(๒) ได้เพิ่มภาระภาษีภายในประเทศที่คำนวณจากเงินได้รวมสุทธิภายหลังจากการหักส่วนที่ยอมให้หักออกจากเงินได้รวมสุทธิตาม (๑) เพื่อให้เป็นไปตามอัตราภาษีขั้นต่ำ สำหรับประเทศนั้น และนิติบุคคลในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง

(๓) เป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ และประเทศนั้นไม่ได้ให้ประโยชน์ใดที่เกี่ยวข้องกับมาตรการดังกล่าว และ

(๔) ได้รับการรับรองโดยกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน มาตรการป้องกันการกีดกันก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ

“กฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์” หมายความว่า กฎหมายของประเทศไทยที่มีลักษณะเดียวกันกับกฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือ (Undertaxed Payments Rule) ตามมาตรการป้องกันการกีดกันก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศและได้รับการรับรองโดยกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรการป้องกันการกีดกันก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ

มาตรา ๒๕ การพิจารณาประเทศที่เป็นที่ตั้งของนิติบุคคลรายหนึ่ง หรือสถานประกอบการถาวรแห่งหนึ่งนั้น ให้พิจารณาดังนี้

(๑) กรณีนิติบุคคลที่ไม่ใช่สถานประกอบการถาวร ให้พิจารณาดังนี้

(ก) หากนิติบุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีตามกฎหมายของประเทศไทย โดยการพิจารณาผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีนั้นเป็นการพิจารณาจากสถานจัดการ สถานที่จัดตั้ง หรือหลักเกณฑ์อื่นที่ลักษณะคล้ายคลึงกัน ให้ถือว่านิติบุคคลนั้นตั้งอยู่ในประเทศนั้น

(ข) หากนิติบุคคลดังกล่าวไม่ได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีตามกฎหมายของประเทศไทยเลย ให้ถือว่านิติบุคคลนั้นตั้งอยู่ในประเทศที่นิติบุคคลนั้นถูกก่อตั้งขึ้น

ทั้งนี้ กรณีที่นิติบุคคลใดมีแหล่งที่ตั้งมากกว่าหนึ่งประเทศ ให้อธิบดีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาประเทศที่ตั้งของนิติบุคคลดังกล่าว ซึ่งต้องสอดคล้องกับ มาตรการป้องกันการกีดกันก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ

(๒) กรณีสถานประกอบการถาวร ให้พิจารณาดังนี้

(ก) หากเป็นสถานประกอบการถาวรตาม (๑) ของบทนิยามคำว่า “สถานประกอบการถาวร” ตามมาตรา ๔ ให้ถือว่าสถานประกอบการถาวรดังกล่าวตั้งอยู่ในประเทศที่พิจารณาว่าสถานประกอบธุรกิจนั้นเป็นสถานประกอบการถาวรและอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีในประเทศดังกล่าวตามความตกลงหรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรที่มีผลใช้บังคับและปรับใช้ได้แก่กรณี

(ข) หากเป็นสถานประกอบการถาวรตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “สถานประกอบการถาวร” ตามมาตรา ๔ ให้ถือว่าสถานประกอบการถาวรดังกล่าวตั้งอยู่ในประเทศที่สถานประกอบการถาวรนั้นอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีจากยอดสุทธิเนื่องด้วยเหตุของการประกอบกิจการในประเทศนั้น

(ค) หากเป็นสถานประกอบการถาวรตาม (๓) ของบทนิยามคำว่า “สถานประกอบการถาวร” ตามมาตรา ๔ ให้ถือว่าสถานประกอบการถาวรดังกล่าวตั้งอยู่ในประเทศที่สถานประกอบการถาวรนั้นมีที่ตั้งอยู่

(ง) หากเป็นสถานประกอบการถาวรตาม (๔) ของบทนิยามคำว่า “สถานประกอบการถาวร” ตามมาตรา ๔ ให้ถือว่าสถานประกอบการถาวรดังกล่าวตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งแยกเป็นเอกเทศจากประเทศอื่นที่นิติบุคคลในเครืออื่นตั้งอยู่

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการพิจารณาแหล่งที่ตั้งของนิติบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะเป็นอื่นได้ แต่ต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ

ในกรณีที่นิติบุคคลใดได้เปลี่ยนแหล่งที่ตั้งระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่ม ให้ถือว่านิติบุคคลดังกล่าวตั้งอยู่ในประเทศที่นิติบุคคลนั้นตั้งอยู่ในวันเริ่มแรกของรอบระยะเวลาบัญชีที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่ม

ส่วนที่ ๑

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

มาตรา ๒๖ นิติบุคคลในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยและเป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่รายได้รวมทั้งหมดตามงบการเงินรวมของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนเงินตราไทยเทียบเท่าเจ็ดร้อยห้าสิบล้านยูโรในอย่างน้อยสองรอบระยะเวลาบัญชี

ในช่วงสี่รอบระยะเวลาบัญชีก่อนหน้ารอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่มให้อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้

กรณีรอบระยะเวลาบัญชีตามวรรคหนึ่งของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นมีระยะเวลาที่ไม่ใช่สิบสองเดือนในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้ปรับปรุงเกณฑ์รายได้รวมขั้นต่ำตามวรรคหนึ่งตามสัดส่วน โดยให้สอดคล้องกับระยะเวลาของรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว

กรณีที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นเกิดจากหรือได้มีการปรับปรุงโครงสร้างองค์กร การพิจารณาการอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามวรรคหนึ่งของนิติบุคคลในเครื่องที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยและเป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติดังกล่าวอาจกำหนดเป็นอื่นโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาก็ได้ แต่ต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ

มาตรา ๒๗ นิติบุคคลในเครื่องตามมาตรา ๒๖ ไม่ให้รวมถึงนิติบุคคลดังต่อไปนี้เฉพาะที่มีลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรี

- (๑) หน่วยงานของรัฐ
- (๒) องค์กรระหว่างประเทศ
- (๓) องค์กรไม่แสวงหากำไร
- (๔) กองทุนบำนาญ
- (๕) กองทุนเพื่อการลงทุนที่เป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด
- (๖) เครื่องมือเพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด
- (๗) นิติบุคคลอื่นตามที่ได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ทั้งนี้ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของนิติบุคคลตาม (๗) อาจแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอให้ให้นิติบุคคลนั้นเป็นนิติบุคคลในเครื่องตามมาตรา ๒๖ ก็ได้ โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ระยะเวลา และรูปแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒

การคำนวณภาษีส่วนเพิ่ม

มาตรา ๒๘ ให้นิติบุคคลในเครือข่ายแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหนึ่งตามมาตรา ๒๖ มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่ม โดยคำนวณจากภาษีส่วนเพิ่มสำหรับกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นที่เกิดขึ้นในประเทศที่จัดเก็บภาษีต่ำเป็นรายรอบระยะเวลาบัญชี

รอบระยะเวลาบัญชีตามวรรคหนึ่ง หมายถึง

(๑) รอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลในเครือข่ายนั้นที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติใช้ในการจัดทำงบการเงินรวม หรือ

(๒) ปีปฏิทิน สำหรับกรณีนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดพึงจัดทำงบการเงินรวมตาม (๔) ของบทนิยามคำว่า “งบการเงินรวม” ตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๙ การพิจารณาว่าประเทศใดเป็นประเทศที่จัดเก็บภาษีต่ำตามมาตรา ๒๘ ให้พิจารณาเป็นรายรอบระยะเวลาบัญชีสำหรับแต่ละกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น

ประเทศที่จัดเก็บภาษีต่ำตามวรรคหนึ่งให้หมายความว่า ประเทศที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหนึ่งซึ่งปรากฏข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) มีเงินได้รวมสุทธิที่คำนวณได้ตามมาตรา ๓๐ ในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง และ

(๒) มีอัตราภาษีที่แท้จริงที่คำนวณได้ตามมาตรา ๓๒ ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นน้อยกว่าอัตราภาษีขั้นต่ำ

นิติบุคคลในเครือข่ายทั้งหมดที่ตั้งอยู่ในประเทศที่จัดเก็บภาษีต่ำดังกล่าวของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น ให้ถือเป็นนิติบุคคลในเครือข่ายที่เสียภาษีต่ำสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

มาตรา ๓๐ เงินได้รวมสุทธิของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ให้เป็นจำนวนบวกที่คำนวณได้จากผลรวมของผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครือข่ายดังกล่าวแต่ละรายที่มีผลกำไรเช่นว่านั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้นหักด้วยผลรวมของผลขาดทุนตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครือข่ายดังกล่าวแต่ละรายที่มีผลขาดทุนเช่นว่านั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

มาตรา ๓๑ ผลกำไรหรือผลขาดทุนของนิติบุคคลในเครือข่ายหนึ่ง สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ให้มีจำนวนเท่ากับกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามงบการเงินของนิติบุคคลในเครือข่ายดังกล่าว สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ที่ได้ปรับปรุงตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันการค้าระหว่างประเทศ

กำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามงบการเงินตามวรรคหนึ่งให้หมายความว่า กำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิของนิติบุคคลในเครือข่ายแต่ละรายที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้หรือพึงใช้จัดทำงบการเงินรวมของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ แต่ต้องเป็นจำนวนก่อนการตัดรายการระหว่างนิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติดังกล่าว ทั้งนี้ หากไม่สามารถกำหนดกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ เช่นว่านั้นได้อย่างสมเหตุสมผลในทางปฏิบัติ ให้หมายความว่ากำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่นิติบุคคลในเครือแต่ละรายอาจกำหนดได้ตามมาตรฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับหรือมาตรฐานการบัญชีที่ได้รับอนุญาต โดยจะต้องปรากฏข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) งบการเงินของนิติบุคคลในเครือแต่ละรายนั้นได้ปรับใช้มาตรฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับหรือมาตรฐานการบัญชีที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวในการจัดทำงบการเงิน

(๒) ข้อมูลในงบการเงินนั้นมีความน่าเชื่อถือ และ

(๓) รายการรายได้ รายจ่าย หรือธุรกรรมใดที่มีผลแตกต่างถาวรมากกว่าจำนวนเงินตราไทยเทียบเท่าหนึ่งล้านยูโร อันเกิดขึ้นจากการปรับใช้มาตรฐานการบัญชีอื่นนอกเหนือจากมาตรฐานการบัญชีที่ปรับใช้ในการจัดทำงบการเงินรวมของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด ที่ได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับวิธีปฏิบัติของมาตรฐานการบัญชีที่ปรับใช้ในการจัดทำงบการเงินรวมดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๓๒ อัตราภาษีที่แท้จริงของแต่ละกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณจากผลรวมของภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงตามมาตรา ๓๓ ของนิติบุคคลในเครือแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว หากด้วยเงินได้รวมสุทธิที่คำนวณได้ตามมาตรา ๓๐ ของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว

อัตราภาษีที่แท้จริงตามวรรคหนึ่งไม่ให้นำภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงและผลกำไรหรือขาดทุนตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครือแต่ละรายที่มีลักษณะเป็นนิติบุคคลเพื่อการลงทุนมารวมในการคำนวณ

มาตรา ๓๓ ภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงของนิติบุคคลในเครือแต่ละรายสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ให้เป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของนิติบุคคลในเครือแต่ละรายสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้นที่ได้ปรับปรุงตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ

มาตรา ๓๔ ภาษีส่วนเพิ่มสำหรับแต่ละกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่เกิดขึ้นในประเทศที่จัดเก็บ ภาษีต่างประเทศหนึ่ง คำนวณได้โดยนำเงินได้รวมสุทธิตามมาตรา ๓๐ ของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น ในประเทศดังกล่าว มาคำนวณตามอัตราภาษีส่วนเพิ่มของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นในประเทศดังกล่าว ทั้งนี้ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติอาจเลือกหักส่วนที่ยอมให้หักออกจากเงินได้รวมสุทธิตามที่กำหนดในมาตรา ๓๕ ออกจากเงินได้รวมสุทธิดังกล่าวก็ได้ โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ระยะเวลา และรูปแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

อัตราภาษีส่วนเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้หมายความว่า ผลต่างที่เป็นบวกของอัตราภาษีขั้นต่ำ หักด้วยอัตราภาษีที่แท้จริงที่คำนวณได้ตามมาตรา ๓๒ ของแต่ละกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติในประเทศ ที่จัดเก็บภาษีต่างประเทศหนึ่ง

มาตรา ๓๕ ส่วนที่ยอมให้หักออกจากเงินได้รวมสุทธิสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งของ แต่ละกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งประเทศใด ให้เป็นจำนวนเท่ากับผลรวมของจำนวน ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละห้าของผลรวมค่าตอบแทนลูกจ้างของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำทั้งหมด ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว และ

(๒) ร้อยละห้าของผลรวมมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำทั้งหมด ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณค่าตอบแทนลูกจ้างและมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตน ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกัน ร้อนฐานภาษีระหว่างประเทศ แต่ไม่รวมค่าตอบแทนลูกจ้างและมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนของนิติบุคคล ในเครื่องที่มีลักษณะเป็นนิติบุคคลเพื่อการลงทุนในการคำนวณดังกล่าว

รัฐมนตรีอาจประกาศเพิ่มอัตราร้อยละของค่าตอบแทนลูกจ้างและมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตน ตามวรรคหนึ่งก็ได้ แต่ต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันร้อนฐานภาษีระหว่างประเทศ

มาตรา ๓๖ กรณีที่นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติถูกกำหนดให้หรือได้รับ อนุญาตให้ปรับปรุงรายการที่ใช้ในการคำนวณอัตราภาษีที่แท้จริงตามมาตรา ๓๒ และภาษีส่วนเพิ่ม ตามมาตรา ๓๔ ที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งหรือหลายรอบระยะเวลาบัญชี

ที่ผ่านมาแล้วตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปรับปรุงอัตราภาษีที่แท้จริงที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันการค้าระหว่างประเทศ ถ้ามีจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศนั้นเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่เคยได้คำนวณไว้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาแล้วนั้น ให้ถือว่าจำนวนของภาษีส่วนเพิ่มที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่ม และให้นิติบุคคลในเครือข่ายแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติตามมาตรา ๒๖ มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่ม โดยคำนวณจากจำนวนของภาษีส่วนเพิ่มที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่ว่าประเทศนั้นจะเป็นประเทศที่จัดเก็บภาษีสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๓๗ แม้ว่ากลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งไม่มีเงินได้รวมสุทธิ ตามมาตรา ๓๐ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งก็ตาม หากปรากฏว่าผลรวมของภาษีที่อยู่ในขอบข่าย ภายหลังปรับปรุงตามมาตรา ๓๓ ของนิติบุคคลในเครือข่ายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศหนึ่งสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งนั้นมีจำนวนน้อยกว่าศูนย์ และเป็นจำนวนน้อยกว่าจำนวนที่คาดว่าจะเป็นภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุง ให้ถือว่าผลต่างของจำนวนที่คาดว่าจะเป็น ภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงนั้น หักด้วยผลรวมของภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุง ตามมาตรา ๓๓ เป็นภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศดังกล่าวของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นสำหรับ รอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว และให้นิติบุคคลในเครือข่ายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติมีหน้าที่ เสียภาษีส่วนเพิ่ม โดยคำนวณจากจำนวนภาษีส่วนเพิ่มดังกล่าว

จำนวนที่คาดว่าจะเป็นภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังปรับปรุงตามวรรคหนึ่ง ให้หมายถึงจำนวน ที่คำนวณได้จากเงินได้รวมสุทธิตามมาตรา ๓๐ หรือจำนวนลบที่คำนวณได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในมาตรา ๓๐ ที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่งสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง คูณด้วยอัตราภาษีขั้นต่ำ

มาตรา ๓๘ หากกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติใดได้เสียภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศซึ่งเป็นไป ตามเกณฑ์ในประเทศที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นตั้งอยู่แล้ว ให้นำจำนวนภาษีส่วนเพิ่มดังกล่าว มาหักออกจากภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศนั้น ๆ ตามที่คำนวณได้ในมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ และ มาตรา ๓๗

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามส่วนที่ ๓ ภาษีส่วนเพิ่มต่างประเทศ ส่วนที่ ๔ กิจกรรมร่วมค้า ส่วนที่ ๕ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่ และส่วนที่ ๖ ภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศไทย ให้ปันส่วนภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในแต่ละประเทศแก่แต่ละนิติบุคคลในเครื่องที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ปันส่วนภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศดังกล่าวที่คำนวณได้ตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๖ ภายหลังจากหักภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ตามมาตรา ๓๘ แล้ว ให้แก่นิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติดังกล่าวที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้นตามส่วนที่พึงเป็นภาระของนิติบุคคลในเครื่องรายนั้น โดยให้คำนวณตามสัดส่วนของผลกำไรตามมาตรา ๓๑ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวของนิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายนั้น ต่อผลกำไรตามมาตรา ๓๑ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวทั้งหมดนั้น

(๒) กรณีที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศที่มีภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดจากการคำนวณใหม่ตามมาตรา ๓๖ แต่ในรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันนั้นไม่มีเงินได้รวมสุทธิตามมาตรา ๓๐ ในประเทศดังกล่าว ให้ปันส่วนภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นนั้นภายหลังจากหักภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ตามมาตรา ๓๘ แล้ว โดยให้คำนวณตามสัดส่วนของผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาแล้วซึ่งได้ถูกคำนวณใหม่ ต่อผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครื่องทั้งหมดสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมาแล้วนั้น

(๓) กรณีที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศที่มีภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นตามมาตรา ๓๗ ให้ปันส่วนภาษีส่วนเพิ่มดังกล่าวภายหลังจากหักภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ตามมาตรา ๓๘ แล้ว ให้แก่นิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายที่มีภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังจากการปรับปรุงในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นต่ำกว่าศูนย์ และต่ำกว่าจำนวนของผลกำไรหรือผลขาดทุนตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครื่องรายนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีคุณด้วยอัตราภาษีขั้นต่ำโดยการปันส่วนนั้นให้คำนวณตามสัดส่วนของ

(ก) จำนวนของผลกำไรหรือผลขาดทุนตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครื่องแต่ละราย ซึ่งคุณด้วยอัตราภาษีขั้นต่ำแล้ว และหักด้วยภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภายหลังจากการปรับปรุงของนิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายนั้น ต่อ

(ข) ผลรวมของจำนวนตาม (ก) ของนิติบุคคลในเครื่องทั้งหมด

มาตรา ๔๐ ให้ถือว่านิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับการปันส่วนภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศที่นิติบุคคลนั้นตั้งอยู่ตามมาตรา ๓๙ จากภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗ นั้น เป็นนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำ

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาภาษีส่วนเพิ่มตามส่วนนี้ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเฉพาะสำหรับนิติบุคคลที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) นิติบุคคลในเครื่องที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดเป็นเจ้าของส่วนน้อย
- (๒) นิติบุคคลผู้รั้งที่ตั้งทางภาษี
- (๓) นิติบุคคลเพื่อการลงทุน

ส่วนที่ ๓

ภาษีส่วนเพิ่มต่างประเทศ

มาตรา ๔๒ ให้นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติตามมาตรา ๒๖ แต่ละรายที่มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำไม่ว่าส่วนได้เสียนั้นจะมีอยู่ตลอดรอบระยะเวลาบัญชีหรือไม่และมีลักษณะตามวรรคสอง เสียภาษีส่วนเพิ่มสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งเป็นจำนวนเท่ากับผลลัพธ์ของส่วนของภาษีส่วนเพิ่มที่พึงเป็นภาระของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำแต่ละรายที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศตามมาตรา ๓๙ ที่นิติบุคคลในเครื่องนั้นมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของคุณด้วยสัดส่วนของผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำรายนั้นที่พึงเป็นของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ต่อผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ทั้งหมดของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำรายนั้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว

นิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายที่ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มจากส่วนของภาษีส่วนเพิ่มที่พึงเป็นภาระของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศนั้น ได้แก่ นิติบุคคลในเครื่องที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด
- (๒) เป็นนิติบุคคลแม่ลำดับกลาง และปรากฏว่า

(ก) นิติบุคคลในเครือที่มีลักษณะตาม (๑) ของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกัน ไม่ถูกจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามกฎหมายการรวมเงินได้ที่เป็นไปตามเกณฑ์ในประเทศที่นิติบุคคลในเครือ ตาม (๑) ตั้งอยู่ และ

(ข) นิติบุคคลแม่ลำดับกลางอื่นที่มีส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุมไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม ในนิติบุคคลแม่ลำดับกลางนี้ไม่ถูกจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามกฎหมายการรวมเงินได้ที่เป็นไปตามเกณฑ์ ในประเทศที่นิติบุคคลในเครือดังกล่าวตั้งอยู่

(๓) เป็นนิติบุคคลแม่ที่บุคคลอื่นมีความเป็นเจ้าของบางส่วน และปรากฏว่า

(ก) ไม่มีนิติบุคคลในเครืออื่นที่มีลักษณะเป็นนิติบุคคลแม่ที่บุคคลอื่นมีความเป็นเจ้าของบางส่วน ที่มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของทั้งหมดไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม หรือ

(ข) มีนิติบุคคลในเครืออื่นที่มีลักษณะเป็นนิติบุคคลแม่ที่บุคคลอื่นมีความเป็นเจ้าของบางส่วน ที่มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของทั้งหมดไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม แต่นิติบุคคลในเครืออื่นนั้นไม่ถูก จัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มตามกฎหมายการรวมเงินได้ที่เป็นไปตามเกณฑ์ในประเทศที่นิติบุคคลในเครืออื่นนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๔๓ หากนิติบุคคลในเครือแต่ละรายที่ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามมาตรา ๔๒ มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในนิติบุคคลในเครือที่เสียภาษีดำรายหนึ่งโดยอ้อมผ่านนิติบุคคลในเครืออื่น ซึ่งมีลักษณะตาม (๒) หรือ (๓) ของมาตรา ๔๒ ให้นิติบุคคลในเครือแต่ละรายนั้นหักภาษีส่วนเพิ่ม ที่นิติบุคคลในเครืออื่นนั้นอยู่ในบังคับต้องเสียภายใต้กฎหมายการรวมเงินได้ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ออกจากภาษี ส่วนเพิ่มที่ต้องเสียตามมาตรา ๔๒ นั้นได้ตามส่วนของผลลัพธ์ตามวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ที่นิติบุคคลในเครืออื่นนั้นอยู่ในบังคับต้องเสีย

มาตรา ๔๔ ให้นิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติตามมาตรา ๒๖ แต่ละราย ที่ไม่มีลักษณะเป็นนิติบุคคลเพื่อการลงทุน เสียภาษีส่วนเพิ่มสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งจากภาษี ส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วน

ภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วนให้เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนของภาษี ส่วนเพิ่มคงเหลือทั้งหมดในทุกประเทศของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหนึ่งคูณด้วยผลรวมของสัดส่วนร้อยละ ดังต่อไปนี้

(๑) กิ่งหนึ่งของสัดส่วนร้อยละของจำนวนลูกจ้างในประเทศไทยต่อจำนวนลูกจ้างทั้งหมด ในประเทศที่ปรับใช้กฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ และ

(๒) กิ่งหนึ่งของสัดส่วนร้อยละของมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนในประเทศไทยต่อมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนทั้งหมดในประเทศที่ปรับใช้กฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

จำนวนภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือทั้งหมดในทุกประเทศของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติตามวรรคสอง ให้เป็นจำนวนเท่ากับผลรวมของภาษีส่วนเพิ่มที่พึงเป็นภาระของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำแต่ละรายการ ตามมาตรา ๓๙ ภายหลังการปรับปรุง ดังต่อไปนี้

(๑) หากส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของทั้งหมดที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดมีอยู่ในนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำรายใดได้ถือครองไม่ว่าโดยตรง หรือโดยอ้อมผ่านนิติบุคคลแม่ลำดับกลางที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามกฎหมายรวมเงินได้ที่เป็นไปตามเกณฑ์ในประเทศที่นิติบุคคลแม่นั้น ตั้งอยู่แล้ว ให้ปรับลดจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่พึงเป็นภาระของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำรายนั้น ตามมาตรา ๓๙ ลงเป็นศูนย์ และ

(๒) หากจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่พึงเป็นภาระของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำรายใดไม่ได้ถูกปรับลดลงตาม (๑) และจำนวนดังกล่าวนั้นได้อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามกฎหมายรวมเงินได้ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์แล้ว ให้ปรับลดจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่พึงเป็นภาระของนิติบุคคลในเครื่องที่เสียภาษีต่ำรายดังกล่าวตามมาตรา ๓๙ ลงด้วยจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามกฎหมายรวมเงินได้ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาจำนวนลูกจ้างและมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ

มาตรา ๔๕ กรณีที่มีนิติบุคคลในเครื่องที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยหลายรายซึ่งเป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มตามมาตรา ๔๔ ให้ปันส่วนภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วนมานั้นแก่นิติบุคคลในเครื่องแต่ละรายการตามสัดส่วนของผลกำไร ตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครื่องรายนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว ต่อผลกำไร ตามมาตรา ๓๑ ของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวทั้งหมด สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น เว้นแต่ในรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวไม่มีนิติบุคคลในเครื่องรายใดมีผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ให้ปันส่วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีที่ดินบุคคลในเครือทั้งหมดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยได้ตกลงร่วมกันเป็นหนังสือให้นิติบุคคลในเครือรายหนึ่งหรือหลายรายรับภาระภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วนมานั้น หากได้ตกลงเช่นนั้นแล้วให้กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นแจ้งต่อกรมสรรพากรภายในสิบห้าเดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น และให้ถือว่าภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วนมานั้นทั้งจำนวนหรือตามส่วนที่ได้ตกลงร่วมกันรับภาระนั้น เป็นภาษีส่วนเพิ่มที่ดินบุคคลในเครือผู้ตกลงรับภาระนั้นต้องเสีย แต่ถ้านิติบุคคลในเครือผู้ตกลงรับภาระนั้นมีภาษีส่วนเพิ่มค้างชำระ ให้นิติบุคคลในเครือทั้งหมดนั้นต้องรับผิดชอบร่วมกับนิติบุคคลในเครือผู้ตกลงรับภาระที่มีภาษีส่วนเพิ่มค้างชำระนั้นด้วย

ส่วนที่ ๔

กิจการร่วมค้า

มาตรา ๔๖ ในส่วนนี้

“กิจการร่วมค้า” หมายความว่า นิติบุคคลที่ผลประกอบการทางการเงินได้ถูกรายงานภายใต้วิธีส่วนได้เสียในงบการเงินรวมของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่มีลักษณะตามมาตรา ๒๖ และนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดนั้นได้มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในนิติบุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ แต่ไม่รวมถึง

(๑) นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่อยู่ในบังคับของมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ

(๒) นิติบุคคลที่มีลักษณะตาม (๑) ถึง (๖) ของมาตรา ๒๗

(๓) นิติบุคคลที่ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของถูกถือโดยกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหนึ่งโดยตรงผ่านนิติบุคคลที่มีลักษณะตาม (๑) ถึง (๖) ของมาตรา ๒๗ และนิติบุคคลดังกล่าวนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในการถือครองทรัพย์สินหรือลงทุนเพื่อประโยชน์ของนักลงทุนของตน

(ข) ดำเนินกิจกรรมที่สนับสนุนกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนิติบุคคลที่มีลักษณะตามมาตรา ๒๗ หรือ

(ค) รายได้เกือบทั้งหมดของตนเป็นเงินปันผลหรือส่วนเกินทุนหรือต่ำกว่าทุนของส่วนของผู้เป็นเจ้าของที่ไม่ถูกนำไปรวมในการคำนวณผลกำไรหรือขาดทุนตามมาตรา ๓๑

(๔) นิติบุคคลที่ถูกถือครองโดยกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติซึ่งประกอบด้วยนิติบุคคลที่มีลักษณะตามมาตรา ๒๗ เท่านั้น หรือ

(๕) กิจการร่วมค้าลูก

“กิจการร่วมค้าลูก” หมายความว่า นิติบุคคลที่รายการทรัพย์สิน หนี้สิน รายได้ รายจ่าย และกระแสเงินสดของตนถูกรวมเข้าในรายการเช่นว่านั้นของกิจการร่วมค้าตามมาตราฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับหรือพึงถูกรวมรายการ หากกิจการร่วมค้าได้ถูกกำหนดให้รวมรายการเช่นว่านั้นตามมาตราฐานการบัญชีที่ได้รับการยอมรับ

สถานประกอบการถาวรที่มีนิติบุคคลหลักเป็นกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกให้ถือว่าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นกิจการร่วมค้าลูกแยกต่างหากจากนิติบุคคลดังกล่าว และสถานประกอบการถาวรอื่นของนิติบุคคลดังกล่าว

“กลุ่มกิจการร่วมค้า” หมายความว่า กิจการร่วมค้าและกิจการร่วมค้าลูกของกิจการร่วมค้านั้น มาตรา ๔๗ ให้นำส่วนที่ ๒ การคำนวณภาษีส่วนเพิ่ม มาใช้บังคับแก่การคำนวณภาษีส่วนเพิ่มของกิจการร่วมค้าและกลุ่มกิจการร่วมค้าด้วยโดยอนุโลม

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีส่วนเพิ่มของกลุ่มกิจการร่วมค้า ให้ถือว่ากิจการร่วมค้าและกิจการร่วมค้าลูกของกิจการร่วมค้าดังกล่าวเป็นนิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหนึ่ง และให้ถือว่ากิจการร่วมค้านั้นเป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติดังกล่าว

มาตรา ๔๘ ให้นิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติตามมาตรา ๒๖ แต่ละรายที่มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศที่มีภาษีส่วนเพิ่มเกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง เสียภาษีส่วนเพิ่มสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้นเป็นจำนวนเท่ากับผลลัพธ์ของส่วนของภาษีส่วนเพิ่มที่พึงเป็นภาระของกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูก แต่ละรายที่นิติบุคคลในเครือนั้นมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของไม่ว่าส่วนได้เสียนั้นจะมีอยู่ตลอดรอบระยะเวลาบัญชีหรือไม่ คุณด้วยสัดส่วนของผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ของกิจการร่วมค้าหรือกิจการ

ร่วมค้าลูกดังกล่าวที่พึงเป็นของนิติบุคคลในเครื่องนั้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าว ต่อผลกำไรเช่นนั้นทั้งหมดของกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสอง และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ จำนวนภาษีส่วนเพิ่มทั้งหมดของกิจการร่วมค้าหรือของกลุ่มกิจการร่วมค้าภายหลังหักด้วยจำนวนภาษีส่วนเพิ่มของกิจการร่วมค้าหรือของกลุ่มกิจการร่วมค้าดังกล่าวที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มภายใต้กฎการรวมเงินได้ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ให้ถือเป็นส่วนเพิ่มของจำนวนภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือทั้งหมดในทุกประเทศของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้นตามมาตรา ๔๔

ภาษีส่วนเพิ่มทั้งหมดของกิจการร่วมค้าหรือของกลุ่มกิจการร่วมค้าตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ผลรวมของจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่คำนวณได้ดังต่อไปนี้ จากกิจการร่วมค้าหรือจากทุกนิติบุคคลที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจการร่วมค้าที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหนึ่งมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของ ไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของนั้นจะมีอยู่ตลอดรอบระยะเวลาบัญชีหรือไม่

(๑) ส่วนของภาษีส่วนเพิ่มที่พึงเป็นภาระของกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกแต่ละรายคุณด้วย

(๒) สัดส่วนของผลกำไรตามมาตรา ๓๑ ของกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกดังกล่าวที่พึงเป็นของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดนั้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวต่อผลกำไรเช่นนั้นทั้งหมดของกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ส่วนที่ ๕

กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่

มาตรา ๕๐ ในส่วนนี้

“กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่” หมายความว่า กลุ่มนิติบุคคลตั้งแต่สองกลุ่มนิติบุคคลขึ้นไปที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของแต่ละกลุ่มนิติบุคคลนั้นได้ทำข้อตกลงโครงสร้างองค์กรแบบรวมความเป็นเจ้าของเข้าด้วยกัน หรือข้อตกลงดำเนินธุรกิจร่วมกัน ระหว่างกัน และ

(๒) นิติบุคคลรายหนึ่งหรือสถานประกอบการถาวรแห่งหนึ่งของกลุ่มนิติบุคคลที่ได้มีข้อตกลงระหว่างกันนั้นตั้งอยู่ในประเทศอื่นซึ่งไม่ใช่ประเทศที่นิติบุคคลรายอื่นของกลุ่มนิติบุคคลนั้นตั้งอยู่

“ข้อตกลงโครงสร้างองค์กรแบบรวมความเป็นเจ้าของเข้าด้วยกัน” หมายความว่า ข้อตกลงระหว่างนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลที่แยกจากกันตั้งแต่สองนิติบุคคลขึ้นไป ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดแต่ละรายของแต่ละกลุ่มนิติบุคคลเหล่านั้นได้ถูกประสานเข้ากันผ่านทางรูปแบบของความเป็นเจ้าของหรือข้อจำกัดการโอนซึ่งส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของนั้น หรือด้วยข้อกำหนดหรือเงื่อนไขอื่นใดเสมือนว่าเป็นส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของนิติบุคคลเดียวกัน และส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของเหล่านั้นจะไม่สามารถโอนหรือซื้อขายได้โดยอิสระแยกต่างหากจากกัน และถ้าส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของนั้นได้จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ราคาซื้อขายจะถูกกำหนดเป็นราคาเดียวกันสำหรับส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของที่ได้ถูกประสานเข้ากัน และ

(๒) นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดรายหนึ่งรายใดของกลุ่มนิติบุคคลที่มีข้อตกลงระหว่างกันได้จัดทำงบการเงินรวมโดยได้รวมรายการทรัพย์สิน หนี้สิน รายได้ รายจ่าย และกระแสเงินสดของนิติบุคคลทั้งหมดของกลุ่มนิติบุคคลเหล่านั้นเข้าด้วยกันเพื่อนำเสนอเสมือนเป็นหนึ่งหน่วยเศรษฐกิจและงบการเงินรวมนั้นได้ถูกกำหนดโดยกฎหมายให้มีการตรวจสอบโดยผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีซึ่งเป็นอิสระ

“ข้อตกลงดำเนินธุรกิจร่วมกัน” หมายความว่า ข้อตกลงระหว่างนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลที่แยกจากกันตั้งแต่สองนิติบุคคลขึ้นไป ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดเหล่านั้นได้ตกลงที่จะประสานธุรกิจของทั้งสองนิติบุคคลเข้าด้วยกันเพื่อที่จะดำเนินการเสมือนเป็นหนึ่งหน่วยเศรษฐกิจโดยที่ทั้งสองนิติบุคคลดังกล่าวนั้นยังคงมีความเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากกัน

(๒) นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดแต่ละรายจะจ่ายผลตอบแทนให้แก่ผู้ถือหุ้นตามอัตราราคาที่ได้กำหนดตามข้อตกลง

(๓) ส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดแต่ละรายที่ได้เข้าทำข้อตกลงกันนั้น ถ้าได้มีการจดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ราคาซื้อขาย การซื้อขาย หรือการโอนหลักทรัพย์จะดำเนินการโดยอิสระจากกันและในตลาดหลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน และ

(๔) นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดเหล่านั้นได้จัดทำงบการเงินรวมโดยได้รวมรายการทรัพย์สิน หนี้สิน รายได้ รายจ่าย และกระแสเงินสดของนิติบุคคลทั้งหมดของกลุ่มนิติบุคคลเหล่านั้นเข้าด้วยกัน

เพื่อนำเสนอเสมือนเป็นหนึ่งในหน่วยเศรษฐกิจ และงบการเงินรวมนั้นได้ถูกกำหนดโดยกฎหมายให้มีการตรวจสอบโดยผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีซึ่งเป็นอิสระ

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้

(๑) ให้ถือว่านิติบุคคลและนิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่เป็นกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกัน

(๒) ให้ถือว่านิติบุคคลแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลเหล่านั้นเป็นนิติบุคคลในเครือเดียวกัน หากกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่นั้นได้รวมทรัพย์สิน หนี้สิน รายได้ รายจ่าย และกระแสเงินสดของนิติบุคคลดังกล่าวในงบการเงินรวมของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่ดังกล่าวแบบรายการต่อรายการ หรือกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่นั้นได้มีส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุมในนิติบุคคลนั้น เว้นแต่นิติบุคคลดังกล่าวนั้นเป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๒๗

(๓) ให้ถือว่างบการเงินรวมตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “ข้อตกลงโครงสร้างองค์กรแบบรวมความเป็นเจ้าของเข้าด้วยกัน” หรือตาม (๔) ของบทนิยามคำว่า “ข้อตกลงดำเนินธุรกิจร่วมกัน” ตามมาตรา ๕๐ เป็นงบการเงินรวมของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่ และ

(๔) ให้ถือว่านิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดแต่ละรายของกลุ่มนิติบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่นั้นเป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุด

ส่วนที่ ๖

ภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศไทย

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีส่วนเพิ่มภายในประเทศไทย การคำนวณอัตราภาษีที่แท้จริงและภาษีส่วนเพิ่มสำหรับกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ กิจการร่วมค้า หรือกลุ่มกิจการร่วมค้าที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ การคำนวณภาษีส่วนเพิ่ม ส่วนที่ ๔ กิจการร่วมค้า และส่วนที่ ๕ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติร่วมที่มีหลายนิติบุคคลแม่ เว้นแต่จะกำหนดเป็นการเฉพาะในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ประเทศไทยมีภาษีส่วนเพิ่มเกิดขึ้น ให้นิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า หรือกิจการร่วมค้าลูกแต่ละรายที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยนั้นเสียภาษีส่วนเพิ่มสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้นเป็นจำนวน

เท่ากับภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศไทยซึ่งนิติบุคคลนั้นได้รับปันส่วนมาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
ในมาตรา ๓๙

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีนิติบุคคลในเครือทั้งหมดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ
หรือนิติบุคคลทั้งหมดของกลุ่มกิจการร่วมค้าที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยได้ตกลงร่วมกันเป็นหนังสือ
ให้นิติบุคคลรายหนึ่งหรือหลายรายของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหรือกลุ่มกิจการร่วมค้า รับภาระภาษีส่วนเพิ่ม
ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย หากได้ตกลงเช่นนั้นแล้ว ให้กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหรือกลุ่มกิจการร่วมค่านั้น
แจ้งต่อกรมสรรพากรภายในสิบห้าเดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่
ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติหรือกลุ่มกิจการร่วมค่านั้น และให้ถือว่าภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้น
ในประเทศไทยทั้งจำนวนหรือตามส่วนที่ได้ตกลงร่วมกันรับภาระนั้นเป็นภาษีส่วนเพิ่มที่นิติบุคคลผู้ตกลง
รับภาระนั้นต้องเสีย แต่ถ้านิติบุคคลผู้ตกลงรับภาระนั้นมีภาษีส่วนเพิ่มค้างชำระ ให้นิติบุคคลในเครือ
ทั้งหมดหรือนิติบุคคลทั้งหมดของกลุ่มกิจการร่วมค่านั้น ต้องรับผิดชอบกับนิติบุคคลผู้ตกลงรับภาระ
ที่มีภาษีส่วนเพิ่มค้างชำระนั้นด้วย

หมวด ๓

การยื่นรายงานหรือรายการ การชำระภาษีส่วนเพิ่ม และการขอคืนภาษีส่วนเพิ่ม

มาตรา ๕๓ ให้นิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติแต่ละรายตามมาตรา ๒๖
และกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูก ยื่นรายงานตามมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ และยื่นรายการ
ตามมาตรา ๕๗ ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๔ ให้นิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติแต่ละรายตามมาตรา ๒๖
ยื่นข้อมูลดังต่อไปนี้ต่อกรมสรรพากรภายในสิบห้าเดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของ
นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น

(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตนเป็นสมาชิก
และประเทศที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดนั้นตั้งอยู่

(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับนิติบุคคลในเครือผู้มีหน้าที่ยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการ
การกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตนเป็นสมาชิก และประเทศ
ที่นิติบุคคลในเครือดังกล่าวตั้งอยู่

(๓) ข้อมูลอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่นิติบุคคลในเครื่องที่ได้มอบหมายให้นิติบุคคลในเครื่องอื่นที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันและตั้งอยู่ในประเทศไทยยื่นข้อมูลตามวรรคหนึ่งต่อกรมสรรพากรและการยื่นข้อมูลดังกล่าวนั้นได้ดำเนินการสำเร็จแล้ว ทั้งนี้ ให้นิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้นแจ้งชื่อของนิติบุคคลในเครื่องผู้มอบหมายพร้อมทั้งเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวต่อกรมสรรพากรพร้อมกับการยื่นข้อมูลของนิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้น

มาตรา ๕๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๖ ให้นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติแต่ละรายตามมาตรา ๒๖ ยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศต่อกรมสรรพากรภายในสิบห้าเดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่นิติบุคคลในเครื่องที่ได้มอบหมายให้นิติบุคคลในเครื่องอื่นที่เป็นสมาชิกของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติเดียวกันและตั้งอยู่ในประเทศไทยยื่นแบบรายงานข้อมูลตามวรรคหนึ่งต่อกรมสรรพากรและการยื่นแบบรายงานดังกล่าวนี้ได้ดำเนินการสำเร็จแล้ว ทั้งนี้ ให้นิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้นแจ้งชื่อของนิติบุคคลในเครื่องผู้มอบหมาย พร้อมทั้งเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของนิติบุคคลในเครื่องดังกล่าวต่อกรมสรรพากรพร้อมกับการยื่นแบบรายงานข้อมูลของนิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้น

มาตรา ๕๖ ให้นิติบุคคลในเครื่องของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยได้รับยกเว้นหน้าที่การยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศตามมาตรา ๕๕ หากปรากฏข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติที่ตนเป็นสมาชิกหรือนิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายจากนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดได้ยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศในประเทศที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดหรือนิติบุคคลในเครื่องที่ได้รับมอบหมายนั้นตั้งอยู่แล้ว และ

(๒) ประเทศที่นิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดหรือนิติบุคคลในเครือที่ได้รับมอบหมายนั้นตั้งอยู่ มีความตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยซึ่งมีผลใช้บังคับ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่พิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่มแล้ว

ความตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งหมายความว่า ความตกลงทวิภาคี หรือพหุภาคีระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลอัตโนมัติเกี่ยวกับข้อมูลตามแบบ รายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ

มาตรา ๕๗ ให้นิติบุคคลในเครือของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติแต่ละรายตามมาตรา ๒๖ ที่มีภาษีส่วนเพิ่มต้องชำระ ยื่นแบบแสดงรายการต่อกรมสรรพากรภายในสิบห้าเดือนนับแต่วันสุดท้าย ของรอบระยะเวลาบัญชีของนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาตินั้น พร้อมทั้งเสียภาษีส่วนเพิ่ม

ให้กิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกที่มีภาษีส่วนเพิ่มต้องเสียตามมาตรา ๕๒ ยื่นแบบ แสดงรายการต่อกรมสรรพากรภายในสิบห้าเดือนนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีของ กิจการร่วมค้านั้นหรือของกิจการร่วมค้าที่ถือว่าเป็นนิติบุคคลแม่ลำดับสูงสุดของกลุ่มกิจการร่วมค้านั้น พร้อมทั้งเสียภาษีส่วนเพิ่ม

นิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่มอาจขอผ่อนชำระภาษีส่วนเพิ่มภายในสามปีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเสียภาษีส่วนเพิ่มตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์ เมื่อนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีนั้นได้ยื่นชำระภาษีส่วนเพิ่มและได้รับใบเสร็จรับเงินตามจำนวนเงิน จากกรมสรรพากร

มาตรา ๕๘ กำหนดเวลาการแจ้งข้อมูลตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๒ กำหนดเวลา การยื่นรายงานตามมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ และกำหนดเวลาการยื่นรายการตามมาตรา ๕๗ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของนิติบุคคลในเครือหรือที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ ที่มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ขยายเป็นเวลาสิบแปดเดือนนับแต่วันที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๕๙ การขอคืนภาษีส่วนเพิ่มที่เสียไปแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียหรือ ที่ไม่มีหน้าที่ต้องเสีย ให้ผู้มีสิทธิขอคืนยื่นคำร้องขอคืนภายในสามปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลา

ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อวัตถุประสงค์ของการชำระภาษีส่วนเพิ่มตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๔

อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน

มาตรา ๖๐ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษี โดยให้มีอำนาจประเมินภาษีส่วนเพิ่มได้ ภายในกำหนดเวลาสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการ

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่ากลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ ของนิติบุคคลในเครือใดแสดงข้อมูลตามแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษี ระหว่างประเทศที่ได้ยื่นไว้ ไม่ว่าจะได้ยื่นไว้ที่ประเทศใด ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่ครบถ้วน หรือกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกใดได้แสดงรายการตามแบบแสดงรายการไว้ไม่ถูกต้องตามความจริง หรือไม่ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกนิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า หรือกิจการร่วมค้าลูกนั้นมาไต่สวนและออกหมายเรียกพยาน กับสั่งให้นิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า กิจการร่วมค้าลูก หรือพยานนั้นนำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันส่งหมาย ทั้งนี้ การออกหมายเรียกดังกล่าว จะต้องกระทำภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ภายในห้าปีนับแต่วันที่กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของนิติบุคคลในเครือนั้นได้ยื่นแบบรายงาน ข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ สำหรับกรณีนิติบุคคลในเครือ และพยานที่เกี่ยวข้อง

(๒) ภายในห้าปีนับแต่วันที่กิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกได้ยื่นแบบแสดงรายการ สำหรับกรณีกิจการร่วมค้า กิจการร่วมค้าลูก และพยานที่เกี่ยวข้อง

กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏหลักฐานหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า นิติบุคคลในเครือ กลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติของนิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า หรือกิจการร่วมค้าลูกนั้นมีเจตนาหลีกเลี่ยง ภาษีหรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคืนภาษีส่วนเพิ่ม อธิบดีจะอนุมัติให้ขยายเวลา

การออกหมายเรียกดังกล่าวเกินห้าปีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินเจ็ดปีนับแต่วันที่กำหนดไว้ใน (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี แต่กรณีการขยายเวลาเพื่อประโยชน์ในการสืบพยาน ให้ขยายได้ไม่เกินกำหนดเวลา ตามที่มีสิทธิขอสืบพยาน

มาตรา ๖๒ เมื่อได้จัดการตามมาตรา ๖๑ และทราบข้อความแล้ว เจ้าพนักงานประเมิน มีอำนาจแก้ไขจำนวนเงินที่ต้องชำระที่ได้แสดงไว้เดิมตามแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกีดก่อนฐานภาษีระหว่างประเทศ หรือแบบแสดงรายการได้โดยอาศัยพยานหลักฐานที่ปรากฏ และแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระอีกไปยังผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

มาตรา ๖๓ ถ้าผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน ตามมาตรา ๖๑ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานประเมิน มีอำนาจประเมินเงินภาษีส่วนเพิ่มตามที่รู้เห็นว่าถูกต้องและแจ้งจำนวนเงินซึ่งต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม และให้ผู้นั้นชำระภาษีส่วนเพิ่มพร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่มภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ในกรณีนี้ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน

มาตรา ๖๔ นิติบุคคลในเครือใดที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติ ของนิติบุคคลในเครือใดที่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบรายงานข้อมูลตามมาตรการป้องกันการกีดกีดก่อนฐานภาษี ระหว่างประเทศแต่ไม่ยื่น หรือกิจการร่วมค้าหรือกิจการร่วมค้าลูกใดมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการ แต่ไม่ยื่น ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกนิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า หรือ กิจการร่วมค้าลูกนั้นมาไต่สวนและออกหมายเรียกพยาน กับสั่งให้นิติบุคคลในเครือ กิจการร่วมค้า กิจการร่วมค้าลูก หรือพยานนั้น นำบัญชีหรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้อง ให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันส่งหมาย

มาตรา ๖๕ เมื่อได้จัดการตามมาตรา ๖๔ และทราบข้อความแล้ว เจ้าพนักงานประเมิน มีอำนาจประเมินเงินภาษีส่วนเพิ่มและแจ้งจำนวนภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม และให้ผู้นั้นชำระภาษีส่วนเพิ่มพร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่มภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

มาตรา ๖๖ ถ้าผู้ได้รับหมายหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งตามมาตรา ๖๔ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินภาษีส่วนเพิ่มตามที่รู้เห็นว่าถูกต้องและแจ้งจำนวนภาษีส่วนเพิ่มไปยังผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม และให้ผู้นั้นชำระภาษีส่วนเพิ่มพร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่มภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ในกรณีนี้ห้ามมิให้อุทธรณ์การประเมิน

มาตรา ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการคืนภาษีส่วนเพิ่มตามมาตรา ๕๙ เจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้งความแก่ผู้มีสิทธิขอคืนหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานอันจำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๖๘ ภาษีส่วนเพิ่มซึ่งต้องเสียตามพระราชกำหนดนี้ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว ถ้ามิได้เสียให้ถือเป็นภาษีค้าง และเพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้าง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียภาษีนั้นได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง อำนาจดังกล่าวอธิบดีจะมอบให้รองอธิบดีหรือสรรพากรภาคสำหรับการดำเนินการภายในเขตท้องที่ก็ได้

วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวให้หักค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และเงินภาษีค้าง ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน

มาตรา ๖๙ เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา ๖๘ แล้ว ห้ามผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว

มาตรา ๗๐ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๖๘ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตราดังกล่าวมีอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ออกหมายเรียกผู้ต้องรับผิดชอบชำระภาษีค้างและบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุสมควรเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีค้างมาให้ถ้อยคำ

(๒) สั่งบุคคลตาม (๑) ให้นำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บภาษีค้าง มาตรวจสอบ

(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพากรทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นของบุคคลตาม (๑)

การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่
ได้รับหมายเรียกหรือคำสั่ง การออกคำสั่งและทำการตาม (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๗๑ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนเพิ่มผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินภาษีส่วนเพิ่ม
ของเจ้าพนักงานประเมิน ถ้าเป็นกรณีที่จะอุทธรณ์ได้ ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งการประเมินภาษีส่วนเพิ่ม ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

คณะกรรมการอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย อธิบดีหรือผู้แทนเป็นประธานกรรมการ
ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทน
สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมสรรพากรเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการอุทธรณ์เพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณา
ของคณะกรรมการอุทธรณ์ก็ได้

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ ให้มีสิทธิฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์

มาตรา ๗๒ การประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน
ในที่ประชุม มติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการ กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งใน
การลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๗๓ กรณีผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญา
ตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับมาตรการป้องกันการกีดกันการค้าระหว่างประเทศ
เพื่อขอให้ดำเนินการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่มกับประเทศคู่สัญญาอื่น และเจ้าหน้าที่

ผู้มีอำนาจดังกล่าวได้พิจารณารับคำร้องเพื่อดำเนินการหารือร่วมกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญาแล้ว ผู้อุทธรณ์อาจแจ้งเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์เพื่อขอให้พักการพิจารณาไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะปรากฏผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจนั้นก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการอุทธรณ์ได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พักการพิจารณาไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะปรากฏผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าว เว้นแต่จะมีเหตุตามที่อธิบดีประกาศกำหนดให้พิจารณาอุทธรณ์ต่อไปได้

หากผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจนั้นเป็นเช่นใด ให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้สอดคล้องกับผลการหารือดังกล่าว และหากผลการหารือนั้นเป็นผลให้ประเทศไทยอาจจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มได้เพิ่มขึ้น ให้คณะกรรมการอุทธรณ์สั่งให้ผู้อุทธรณ์ชำระภาษีส่วนเพิ่มตามผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าว

มาตรา ๗๔ การอุทธรณ์ หรือการใช้สิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศคู่สัญญาตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับมาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศเพื่อขอให้ดำเนินการระงับข้อพิพาทนั้น ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีส่วนเพิ่ม และหากไม่เสียภาษีส่วนเพิ่มภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ให้ถือเป็นภาษีค้างตามมาตรา ๖๘ เว้นแต่กรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ซึ่งใช้สิทธิเช่นว่านั้นได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือรอผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ หรือรอคำพิพากษา ให้ผู้นั้นมีหน้าที่ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือได้รับแจ้งผลการหารือร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเป็นหนังสือจากกรมสรรพากร หรือได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๕ เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจออกหมายเรียกผู้อุทธรณ์มาไต่สวนหรือออกหมายเรียกพยาน กับสั่งให้ผู้อุทธรณ์หรือพยานนั้นนำสมุดบัญชีหรือพยานหลักฐานอันจำเป็นมาแสดงเพื่อประกอบการพิจารณาและวินิจฉัยก็ได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันส่งหมาย

มาตรา ๗๖ ผู้ถือหุ้นผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งตามมาตรา ๗๕ หรือไม่ยอม
ตอบคำถามเมื่อซักถาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ผู้นั้นหมดสิทธิที่จะอุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

หมวด ๖

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

มาตรา ๗๗ ในการประเมินตามมาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่ม
ต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของจำนวนเงินภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องเสีย

ในการประเมินตามมาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ ผู้ต้องเสียภาษีส่วนเพิ่มต้องรับผิดชอบ
เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนเงินภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องเสีย

เบี้ยปรับตามวรรคหนึ่งและวรรคสองอาจงดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๗๘ บุคคลใดไม่เสียภาษีส่วนเพิ่มภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามพระราชกำหนดนี้
ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องเสีย
โดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ในกรณีอธิบดีอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาชำระภาษีส่วนเพิ่มและได้มีการชำระภายใน
กำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละศูนย์จุดเจ็ดห้าต่อเดือน
หรือเศษของเดือน

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่น
แบบแสดงรายการจนถึงวันที่ได้ชำระภาษีส่วนเพิ่ม แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนภาษีส่วนเพิ่ม
ที่ต้องเสีย ไม่ว่าภาษีส่วนเพิ่มที่ต้องเสียนั้นจะเกิดจากการประเมิน หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน
หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาล

มาตรา ๗๙ เบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ให้ถือเป็นเงินภาษีส่วนเพิ่ม

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลอันเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ หรือเนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ แล้วนำไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่และอำนาจตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๒ หรือยื่นบัญชี หลักฐาน หรือรายงาน หรือแจ้งข้อความตามมาตรา ๑๒ โดยแสดงข้อมูลหรือแจ้งข้อมูลไม่ถูกต้องครบถ้วน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๘๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๕๗ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๘๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถามตามมาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๔ หรือของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๐ หรือของประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ตามมาตรา ๗๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นรายงานหรือรายการที่ต้องยื่นตามพระราชกำหนดนี้ หรือแจ้งหรือยื่นไม่ถูกต้องอันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีส่วนเพิ่มขาดไป เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล หากกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ ผู้แทนของนิติบุคคล หรือผู้เข้าร่วมนิติสัมพันธ์นั้นได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ ผู้แทนของนิติบุคคล หรือผู้เข้าร่วมนิติสัมพันธ์ดังกล่าว ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๘๘ ผู้ใด

(๑) โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้

(๒) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกงหรือใช้อุบายโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีส่วนเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ หรือ

(๓) แนะนำหรือสนับสนุนให้บุคคลอื่นใดกระทำการตาม (๑) หรือ (๒)

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามล้านบาท มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๘๐ ให้ดำเนินการเปรียบเทียบในความผิดดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียว

(๒) ความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกเกินหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษจำคุกเกินหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมการปกครอง และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าว มีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียว

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

แพทองธาร ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ มาตรการป้องกันการกีดกันฐานภาษีระหว่างประเทศ (Global Anti-Base Erosion Rules) เป็นแนวทางสากลที่เห็นชอบร่วมกันระหว่างภาคีสมาชิกของกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการกีดกันฐานภาษีและการโอนกำไร (Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับรองว่าอัตราภาษีที่แท้จริงของกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่จากการประกอบกิจการในแต่ละประเทศนั้นต้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า หากน้อยกว่าจำนวนดังกล่าวในประเทศใด ประเทศอื่นที่ปรับใช้มาตรการดังกล่าวมีสิทธิจัดเก็บภาษีส่วนที่ยังขาดอยู่ หรือที่เรียกว่า “ภาษีส่วนเพิ่ม” (Top-up Tax) แทนได้ ซึ่งปัจจุบันหลายประเทศมีการตรากฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มจากกลุ่มนิติบุคคลข้ามชาติขนาดใหญ่แล้ว ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยในการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและเป็นการรักษาสีทธิในการจัดเก็บภาษีของประเทศไทยจากภาษีส่วนเพิ่มที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ ซึ่งจะต้องเริ่มคำนวณภาษีส่วนเพิ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐, มาตรา ๘๑)

ออกแบบโดย : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๘๓๑ ๙๔๑๙, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑ - ๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๕

